

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทุตม์ศึกษา
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พันตำรวจโท ธารวัฒน์ ชนารัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทุตม์ศึกษา
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
พันตำรวจโท ธารวัฒน์ ชนารัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549

พันตำรวจโท ชาราววัฒน์ ชนารัตน์. (2549). เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบเจตคติต่อการต้าน
ภัยยาเสพติด จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพและราย
ได้ของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา ปีการศึกษา
2548 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 69 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 59 คน
และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 58 คน รวมทั้งสิ้น 181 คน เป็นนักเรียนชาย 107 คน และ
นักเรียนหญิง 74 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัย
ยาเสพติด และแบบสอบถามบุคลิกภาพ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือการวิเคราะห์ค่าที (t-test)
และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวม และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ และความรู้สึกมีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด
ส่วนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม นั้นนักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติด
2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา มีเจตคติต่อการ
ต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับชั้นที่ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยา
เสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
ด้านความรู้ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
ด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความ
รู้แตกต่างกัน
5. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อ
การต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีรายได้ของนักเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ATTITUDE TOWARDS ANTI – DRUG CAMPAIGN OF THE THIRD LEVEL,
SECONDARY GRADES 1–3 STUDENTS
AT PATAIUDOMSUKSA SCHOOL IN
LAKSI DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
POL. LT. COL. TARAWAT CHANARAT

Presented in Partial Fulfillment of Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2006

Tarawat Chanarat.(2006). *Attitude towards anti – drug campaign of the third level, secondary grades 1-3 students at Pataiudomsuksa school in Laksi district, Bangkok.* Master's Project. M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate school. Srinakharinwirot University. Project advisor : Instructor Wilailuck Pongsopar.

The purpose of this research was to study and compared the attitude towards anti – drug campaign of the third level, secondary grades 1 – 3 students at Pataiudomsuksa school in Laksi district, Bangkok. This research was to compare of 5 variables ; gender, class level, leaning achievement, personality and their daily allowances.

The sample of 181 students : 107 males and 74 females : were the third level, secondary grades 1 – 3 students at Pataiudomsuksa school in academic year 2005 ; they were 64 of matthayom suksa I students, 59 of matthayom suksa II students and 58 of matthayom suksa III students . The questionnaires was divided into 2 parts ; the anti – drug attitude and the personality of each subject. The data was analysed by t – test and one way analysis of variance .

The results were as follows :

1. Students were well knowledgeable with positive attitude towards the anti – drug campaign. However, they only had neutral behavior towards the anti – drug program.
2. There were no significantly difference of attitude towards the anti – drug campaign between male and female students .
3. There were no significantly difference of attitude towards the anti – drug campaign among different class level of students .
4. There were no significantly difference of attitude towards the anti – drug campaign among different leaning achievement of students .But there were significantly difference of attitude toward the anti – drug campaign between high leaning achievement of students and low leaning achievement of students at .05 level.
5. There were significantly difference of attitude towards the anti – drug campaign between extrovert and introvert personality of students at .01 level.
6. There were no significantly difference of attitude towards the anti – drug campaign among different daily allowances of students .

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริยมศึกษา
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พันตำรวจโท ธารวัฒน์ ชนารัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด แนะนำ ช่วยปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนช่วยกระตุ้นให้กำลังใจในการทำวิจัยฉบับนี้ให้ลุล่วงมาด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณพริ้มพราย สุฟโปฏก ประธานกรรมการอำนวยการโรงเรียนไผทอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์อนุญาตให้เก็บข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนไผทอุดมศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา และมารดาที่เลี้ยงดูและเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่ง รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานทางการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย และขอขอบคุณทันตแพทย์หญิง กิตติมาน ชนารัตน์ ที่ให้กำลังใจและมีส่วนช่วยดำเนินการให้สารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

พันตำรวจโท ธาราวัตน์ ชนารัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	7
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร	24
3 การดำเนินการวิจัย	29
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การศึกษาค้นคว้า	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	48
ความมุ่งหมายการศึกษาค้นคว้า	48
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	48
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	50
ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	62
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย	63
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	66
ภาคผนวก ค ตารางค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการวิเคราะห์รายข้อ ...	75
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	81

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงบุคลิกภาพ แสดงตัว – เก็บตัว	19
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน	38
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยา เสพติดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน	41
4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายและเพศหญิง	42
5 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบุคลิกภาพ	43
6 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น	44
7 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้	45
8 แสดงการทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้	46
9 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ของนักเรียน	47
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการ ต้านภัยยาเสพติด	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ	77
12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัย ยาเสพติดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้เกี่ยวกับการต้านยาเสพติด	78
13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัย ยาเสพติดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้สึก	79
14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัย ยาเสพติดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	80

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหายาเสพติดมาช้านาน โดยที่สภาพปัญหาก็เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของโลกในยุคปัจจุบันได้แก่ เทคโนโลยีใหม่ๆ การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยและรวดเร็วมากขึ้น ทำให้ผู้เสพสามารถใช้สารเสพติดได้ง่ายและสะดวกกว่าในอดีตกาลที่ผ่านมา รวมทั้งสภาพปัญหาได้เปลี่ยนแปลงไปตามวิถีชีวิต สังคม เศรษฐกิจ การดำรงอยู่ของปัญหาเสพติดได้ส่งผลกระทบมากมายหลายประการต่อประเทศ ทั้งการเกิดความไม่สงบในสังคม ภาวะเศรษฐกิจถดถอยและระดับประเทศ รวมถึงการทำลายทรัพยากรบุคคลให้กลายเป็นบุคคลที่ไร้คุณภาพเป็นภาระที่สังคมจะต้องแบกรับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้ว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการแก้ปัญหาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ โดยให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงานและประชาชนร่วมมือกันดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และนับวันปัญหาเสพติดได้ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทั้งการขยายการยึดครองพื้นที่การแพร่ระบาด ความหลากหลายและซับซ้อนของตัวยา มีทั้งตัวยานิตเดิม เช่น เฮโรอีน ยาบ้า กัญชา เป็นต้น และตัวยาเสพติดใหม่บางชนิด เช่น เอ็กซ์ตาซี (ยาอี) ไอซ์ เคตามีน (ยาเค) โคเคน ตลอดจนทั้งสารเสพติดในกลุ่มวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทมีการแพร่ระบาดทั้งในสถานประกอบการและสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ด้วย (กองบังคับการตำรวจนครบาล 1. 2548 : 1)

ปัญหาเสพติดเกิดจากหลายสาเหตุ และนับเป็นเรื่องยากที่จะชี้ชัดว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้บุคคลทั่วไปใช้ยาเสพติด เพราะโดยแท้จริงแล้วอาจมีหลายปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดการใช้ยาเสพติดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาจเกิดจากความคึกคะนอง หรือเป็นการสะสมความกดดันที่เกิดจากปัญหาครอบครัว ปัญหาการเรียน ปัญหาเพื่อนปัญหาคนรักเมื่อเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่มีการใช้ยาเสพติดกลุ่มเพื่อนที่เสพมีการชักชวนและบรรยายถึงผลที่ได้รับจากตัวยาเสพติดจึงทำให้เกิดความอยากลองจนนำไปสู่การใช้เป็นประจำในที่สุด (สำนักวิจัยเอแบค และเคเอสซี อินเทอร์เน็ตโพลล์. 2544 : 34)

สำหรับเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายที่ใช้ยาเสพติดทุกชนิดจะเริ่มใช้ในช่วงเด็กจนหรือเยาวชนแทบทั้งสิ้น และมีแนวโน้มอายุที่จะเริ่มใช้ยาเสพติดลดลงโดยตลอด ในด้านพฤติกรรมที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ผ่านมาเด็กและเยาวชนจะมีพฤติกรรมในการเสพเพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันพบว่าในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ใช้ยาเสพติดได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการค้าด้วยจากเหตุผลหลายประการ ได้แก่ เพื่อให้สามารถมียาเสพติดไว้เสพ การหาเงินเพื่อไปเที่ยวตาม

สถานเริงรมย์รวมทั้งใช้จ่ายในสิ่งฟุ่มเฟือยเพื่อสนองความต้องการของตนเอง (กองบังคับการตำรวจนครบาล 1. 2548 : 2)

ผลจากการสำรวจปัญหายาเสพติดในสังคมไทยของบริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2546 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 588 คน ที่มีอายุ 12-25 ปีทั้งผู้ที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ผู้ที่ไม่ได้เรียนแต่มีงานทำ และไม่มีงานทำ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.3 ยอมรับว่าเคยไปเที่ยวผับหรือเรค โดยมีการคบเพื่อนที่เคยเสพยาเสพติดถึงร้อยละ 67.8 และเมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงการรับรู้ตัวยาใหม่ๆ พบว่า ร้อยละ 89.2 ระบุว่ารู้จักยาอี ร้อยละ 69 ระบุว่ารู้จักยาเลิฟ และร้อยละ 61.6 ระบุว่ารู้จักยาเค (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2546 :35)

ในปี 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้มอบทุนอุดหนุนเพื่อศึกษาสภาพปัญหาเสพติดในกลุ่มเด็กเร่ร่อน โดยการสัมภาษณ์เด็กเร่ร่อนที่มีประสบการณ์ใช้ยาเสพติดในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาและได้แยกตัวมาจากครอบครัวใช้ชีวิตเร่ร่อนอยู่ตามสถานที่ต่างๆ และไม่ได้กลับไปพบครอบครัวหรือนานกลับไปครั้ง จำนวนทั้งสิ้น 50 คน จากข้อมูลอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกในกลุ่มเด็กและเยาวชน แม้ว่าโดยส่วนใหญ่จะเริ่มใช้ยาเสพติดเมื่อมีอายุระหว่าง 15-19 ปี แต่แนวโน้มในช่วงอายุดังกล่าวกลับพบว่าการลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 68.7 เป็นร้อยละ 60.5 ขณะที่กลุ่มอายุที่ต่ำกว่า 15 ปี มีการระบุในสัดส่วนที่สูงขึ้นโดยตลอดจากร้อยละ 18.3 เป็นร้อยละ 29.9 ในช่วงเวลาเดียวกัน และพบว่ายาบ้ากลายเป็นยาเสพติดชนิดแรกที่ถูกระบุมากเป็นลำดับ 1 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี 2543 ขณะที่กัญชาและเฮโรอีนมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน (สิทธิณัฐ ประพุทธนิตติสาร; และคณะ. 2541 : 8)

ข้อมูลที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นสัญญาณที่บ่งบอกว่าตัวยาดังกล่าวได้เข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นเพื่อมิให้ประเทศไทยต้องประสบปัญหาเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ การตั้งระบบติดตามเฝ้าระวังตัวยาดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างใกล้ชิดพร้อมๆ กับการหามาตรการป้องกันเพื่อมิให้ลุกลามเป็นปัญหาที่รุนแรงในอนาคต

จากสถานการณ์ความรุนแรงของยาเสพติด สรุปได้ว่า เด็กและเยาวชนที่เข้ามารับการบำบัดรักษารายใหม่ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด จากร้อยละ 58.7 เป็นร้อยละ 75.2 เด็กและเยาวชนที่เข้ามารับการบำบัดรักษารายใหม่ ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 15 ปี แม้ว่าจะมีสัดส่วนที่ไม่สูงมากเมื่อเทียบกับช่วงอายุอื่น แต่พบแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 3.1 เป็นร้อยละ 6.1 เด็กและเยาวชนเพศหญิงที่เข้ามารับการบำบัดรักษารายใหม่ เริ่มพบการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้น จากร้อยละ 2.1 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.4 อายุที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรก แม้ว่าโดยส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนจะเริ่มใช้เมื่อมีอายุระหว่าง 15-19 ปี แต่ปรากฏแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่กลุ่มอายุต่ำกว่า 15 ปี พบการเริ่มใช้ยาเสพติดในช่วงอายุดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอดจากร้อยละ 18.3 เป็นร้อยละ 39.9 (สำนักวิจัยเอแบคและเคเอสซี อินเทอร์เน็ตโพลล์. 2544:35)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงได้เกิดโครงการ ด้านภัยยาเสพติดขึ้นเพื่อหวังจะบรรเทาความระบาดของยาเสพติดอีกทั้งยังเป็นการสร้างเกราะป้องกันให้กับเยาวชน ดังนั้นโรงเรียนต่าง ๆ จึงได้จัดโครงการด้านภัยยาเสพติด ผู้วิจัยได้เริ่มสำรวจโรงเรียนในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง ซึ่งเป็นสถานที่ทำงานของผู้วิจัย พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2548 ไม่มีโรงเรียนไหนจัดโครงการด้านภัยยาเสพติด มีแต่จัดกิจกรรมโครงการอื่น เช่น โครงการฝึกอบรมเยาวชนสัมพันธ์ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้วิจัยได้สำรวจเขตพื้นที่อื่นปรากฏโรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยมีเพื่อนเป็นอาจารย์อยู่ที่โรงเรียนดังกล่าวได้จัดโครงการด้านภัยยาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้และตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด ให้ความร่วมมือในการป้องกันไม่ให้ยาเสพติดระบาดเข้าสู่โรงเรียนและนักเรียน กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าร่วมโครงการทั้งหมด โดยมีระยะเวลาการดำเนินการ คือ ตั้งแต่มิถุนายน 2547 – มีนาคม 2548 หลังจากดำเนินการแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าผลที่ได้หลังจากการดำเนินการของโครงการมีมากน้อยเพียงใด โดยทำการศึกษาเฉพาะเจตคติต่อการด้านภัยยาเสพติดของนักเรียนเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 เพราะจากข้อมูลอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติดครั้งแรกในกลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่าโดยส่วนใหญ่จะเริ่มใช้ยาเสพติดเมื่อมีอายุระหว่าง 15-19 ปี ซึ่งเป็นเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่มีแนวโน้มเป็นกลุ่มเสี่ยงได้มากที่สุด (โครงการด้านภัยยาเสพติด. 2548 : 1-2)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนโรงเรียน ไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับโครงการด้านภัยยาเสพติด โดยให้นักเรียนของโรงเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน ไพฑูริย์ศึกษา จำนวน 50 คน ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ จากคำถามดังต่อไปนี้

คำถามข้อที่หนึ่งถามว่า “นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อโครงการด้านภัยยาเสพติด เพราะเหตุใด” จากคำตอบของนักเรียนโดยเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า นักเรียนเห็นด้วยที่ให้ มีโครงการนี้ มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70 เพราะมีความเห็นว่า โครงการนี้ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด รวมไปถึงโทษของยาเสพติดและวิธีการหลีกเลี่ยงและต้านภัยได้มากยิ่งขึ้น และมีอีกจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ที่รู้สึกเฉย ๆ ต่อโครงการเนื่องจากในห้องเรียนก็มีการสอนในเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว และ มีอีก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการด้านภัยยาเสพติด เนื่องจากรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลาเรียน และไม่ชอบกิจกรรมบางอย่างของโครงการด้านภัยยาเสพติด

คำถามข้อที่สอง ถามว่า “นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อโครงการด้านภัยยาเสพติด” ผลการสำรวจเบื้องต้นพบว่า มีนักเรียนจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ที่เข้าร่วมโครงการด้านภัยยาเสพติด ด้วยความเต็มใจ และมีความรู้สึกที่ดีต่อโครงการด้านภัยยาเสพติด และเชื่อว่าโครงการด้านภัยยาเสพติด นี้มีประโยชน์จริงๆ นอกนั้น มีอีกจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมแต่ก็รู้สึกเฉยๆ ต่อโครงการด้านภัยยาเสพติด นี้ ที่เหลือ

อีกจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ที่ต้องเข้าร่วมโครงการต้านภัยยาเสพติด ด้วยความรู้สึกรู้สึกที่ถูกบังคับ และไม่เห็นด้วยต่อโครงการ ฯ

คำถามข้อที่สาม ถามว่า “นักเรียนทำอะไรและได้รับประโยชน์อะไรจากโครงการต้านภัยยาเสพติด ” ผลการสำรวจ พบว่า มีนักเรียนจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ที่ตอบแบบสอบถาม โดยเห็นว่าโครงการต้านภัยยาเสพติดนี้มีประโยชน์ ให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ได้มากขึ้น ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการโทษของยาเสพติด ชนิดและประเภทของยาเสพติด รวมไปถึงช่องทางและวิธีการหลีกเลี่ยงจากยาเสพติดต่างๆ จึงคาดว่าจะนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น และมีนักเรียนอีกจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ที่คิดว่าได้รับประโยชน์ในระดับปานกลาง มีกิจกรรมบางอย่างที่โครงการต้านภัยยาเสพติด จัดให้ในขณะที่วิชาที่เรียนไม่มี คาดว่าอาจจะนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้บ้าง และมีนักเรียนอีกจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ที่คิดว่าไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการ ฯ คาดว่าไม่อาจจะนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นดังกล่าว สรุปได้ว่านักเรียนน่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด คือขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของยาเสพติด ตลอดจนความรู้สึกความรับผิดชอบและการปฏิบัติตนที่ดี ดังที่ วัฒนา ศรีสัตย์วาจา (2534 : 26) กล่าวว่า เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบด้านความคิด ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component)

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน

ความสำคัญ ของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการต้านภัยยาเสพติด ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองนำไปประกอบการวางนโยบายในการปรับปรุงโครงการต้านภัยยาเสพติดให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริยมศึกษา ปีการศึกษา 2548 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 64 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 59 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 58 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 181 คน เป็นนักเรียนชาย 107 คน และนักเรียนหญิง 74 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 2.1.1 เพศ
- 2.1.2 ระดับชั้น
- 2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.1.4 บุคลิกภาพ
- 2.1.5 รายได้ของนักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการต้านภัยยาเสพติดของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้ ได้แก่ การเข้าใจถึงคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการต้านภัยยาเสพติด

1.2 เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้สึก ได้แก่ การชอบ พอใจ สนุกสนานที่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองให้ไกลจากยาเสพติด

1.3 เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด การหลีกเลี่ยงที่จะคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด และการสามารถบอกถึงโทษจากการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2. เพศ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

3. ระดับชั้น ได้แก่

- 3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 3.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งวัดได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ภาคเรียนแรกที่เข้าเรียนจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99

5. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรม การแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

5.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะเงียบขรึม ชอบอ่านหนังสือมากกว่าเข้าสังคม ไม่ชอบพบปะพูดคุยกับคนอื่น ยกเว้นคนใกล้ชิดหรือเพื่อนสนิท ไม่ชอบสังคม ไม่ชอบความตื่นเต้น ใช้ชีวิตอย่างเคร่งเครียด มีระเบียบแบบแผนควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี โดยปกติไม่มีความประพฤติในทางก้าวร้าวและค่อนข้างมองโลกในแง่ร้าย

5.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว ได้แก่ นักเรียนที่มีความสามารถในการเข้าสังคม ชอบงานสังสรรค์รื่นเริง มีเพื่อนมาก ช่างพูดช่างคุย ไม่ชอบการเรียนรู้หรือทำงานตามลำพัง ชอบความสนุกสนาน ตลกขบขัน ค่อนข้างมองโลกในแง่ดี แต่ก้าวร้าว อารมณ์เสียได้ง่าย

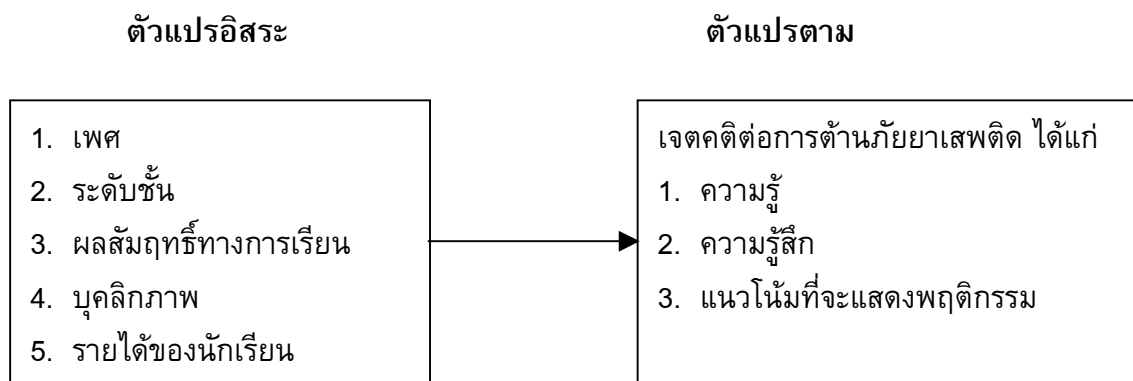
6. รายได้ของนักเรียน หมายถึง จำนวนเงินที่ใช้จ่ายสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ค่าหนังสือ ค่าอาหาร ค่าเครื่องแต่งกาย และค่าพาหนะ ทั้งนี้ไม่ได้รวมค่าลงทะเบียนเรียนของนักเรียนที่ได้รับจากผู้ปกครองเป็นรายวัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

6.1 รายได้มาก ได้แก่ ได้รับเงินจากผู้ปกครองเป็นรายวันตั้งแต่ 200 บาทขึ้นไป

6.2 รายได้ปานกลาง ได้แก่ ได้รับเงินจากผู้ปกครองเป็นรายวันระหว่าง 100-199 บาท

6.3 รายได้น้อย ได้แก่ ได้รับเงินจากผู้ปกครองเป็นรายวันตั้งแต่ 99 บาทลงมา

กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

จากกรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า อธิบายได้ว่า นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติดทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม และแตกต่างกันตามตัวแปรด้านเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริยมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด
2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชายและนักเรียนหญิง มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
5. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
6. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีรายได้ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการต้านภัยยาเสพติดของโรงเรียนไพฑูรย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

1.1.1 ความหมายของเจตคติ

โคธันดาปानी (Kothandapani. 1971 : 9) ได้เสนอแนะไว้ว่า เจตคติคือ ความคิดเห็นของบุคคลซึ่งถูกกระตุ้น ให้สนใจเหตุการณ์หรือสิ่งเร้า บุคคลนั้นมีภาวะความพร้อมที่จะรับหรือให้ความสนใจ จะพัฒนาเป็นความคิดหรือความเชื่อ ซึ่งแสดงออกมาในรูปของการยอมรับ การพึงพอใจ และรู้ว่าสิ่งนั้นมีคุณค่า ทำให้มีความตั้งใจที่จะกระทำการหนึ่งสิ่งใดตามความเชื่อที่เกิดขึ้น

เอนกกุล กริแสง (2521 : 147) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึงระบบของความคิด ความรู้สึกและโน้มน้าวของพฤติกรรมที่มีต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับตัวบุคคล สิ่งของ และความคิดเห็น เจตคติเป็นแรงขับที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้ตัวบุคคลพิจารณาความสำคัญของสถานการณ์ต่างๆ ในสังคม และมีอิทธิพลต่อการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตน

เฉลิมชัย ผิวเรืองนนท์ (2522 : 11) กล่าวว่าเจตคติที่ก่อขึ้นในจิตใจของคนนั้นจะต้องได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมหลายอย่าง นับแต่ประสบการณ์ในอดีต การรับฟังข่าวสารจากภายนอกการเรียนรู้และจดจำสิ่งต่างๆ แล้วนำมาผสมผสานกันจนเกิดเป็นเจตคติขึ้น ได้โดยการอ่านข้อความที่เขาเขียน ฟังถ้อยคำที่เขาพูด พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรมที่เขาแสดงออก การทราบเจตคติของบุคคล ช่วยให้เราสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลได้เป็นส่วนมากเพราะทัศนคติมีลักษณะคงเส้นคงวา

สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์ (2523 : 45-47) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะกระทำหรือมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในลักษณะบางอย่าง เจตคตินี้จะแสดงออกให้เห็นจากคำพูดหรือพฤติกรรม เมื่อได้ผลสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคตินั้น แต่ละคนจะมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากน้อยแตกต่างกัน แต่ลักษณะที่สำคัญของเจตคติก็คือ ความเป็นนามธรรม การศึกษาเจตคติจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะได้ทำการเปลี่ยนแปลง โดยกระบวนการต่างๆ เช่น การสื่อสาร การโฆษณา การศึกษา เป็นต้น

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2524 : 10) กล่าวถึง เจตคติว่าเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ มิใช่เป็นสิ่งที่รับมาตั้งแต่กำเนิด เป็นสิ่งชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติทางบวกก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติทางลบก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหา โดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งได้ และเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้ประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไปเจตคติก็นับเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ธำรงค์ดี หมื่นจักร์ และศรีสง่า กรรณสูตร (2524 : 149) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง สภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า และสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย บุคคล คำพูด สิ่งของ วัตถุ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรมต่างๆ โดยที่ความรู้สึกนี้อาจเป็นในทางบวกหรือในทางลบ เช่น ชอบไม่ชอบ ซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งเร้าโดยตัวของบุคคลนั่นเอง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 1-3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สภาพการณ์ และอื่นๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2529:20) กล่าวว่าเจตคติ มาจากภาษาละตินที่ว่า “APTUS” หมายความว่า โนม์เอียง เหมาะสม เป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทั้งในด้านการรับรู้ การเรียน การจำ การแสดงออก และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกลุ่มและสังคมส่วนรวม

เสรี วงษ์มณฑา (2529 : 68) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติประกอบไปด้วยความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรม

นิภา แก้วศรีงาม (2532 : 90) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ลักษณะของความรู้สึกของบุคคลที่จะสนองตอบต่อบุคคล สิ่งขอ หรือสถานการณ์ต่างๆ ในทางที่ดีหรือไม่ดี ในลักษณะที่ว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ต่อสิ่งของ ต่อบุคคล หรือต่อสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนี้จะทำให้เกิดพฤติกรรมในการที่จะสนองตอบต่อสิ่งที่มีความรู้สึกนั้นๆ ไปในทางที่ดีหรือไม่ดี

รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 : 11) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง สักยภาพภายในของบุคคลที่มีแนวโน้มแสดงออกทางพฤติกรรม ในทางบวกทางลบ และเป็นกลาง

ศิริรัตน์ วิชาช่าง (2535 : 48) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุหรือสถานการณ์ที่มากระทบต่อบุคคลนั้น หรือทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะประพฤติ หรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยที่การกระทำนั้นอาจมาทางบวก หรือทางลบต่อวัตถุหรือสถานการณ์นั้นก็ได้

นพมาศ ชีรเวทิน (2539 : 89) ได้กล่าวถึง เจตคติหรือ ทศนคติ คือความเชื่อ และความรู้สึกที่มีต่อบางสิ่งบางอย่างในสิ่งแวดล้อม และเราได้เจตคติมาจากการเรียนรู้ เมื่อเราเรียนแล้วเจตคติก่อนข้างอยู่คงทน และสุดท้ายแม้ว่าเจตคติจะถูกอิทธิพลของประสบการณ์ แต่มันก็มีอำนาจบงการพฤติกรรมได้

รุศิธร (ศศิธร จันทร์ศรี. 2543 : 33 ; อ้างอิงจาก Rookeach .1982) กล่าวว่า เจตคติ เป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้ จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

วิไลลักษณ์ ชมภูศรี (2544 : 53) กล่าวว่า “เจตคติ (Attitude) เป็นคำที่มีรากศัพท์ภาษาละตินว่า “APTUS” แปลว่า “โน้มเอียงเหมาะสม”

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าเจตคติ คือ ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของบุคคลอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุหรือสถานการณ์ที่มากระทบต่อบุคคลนั้น หรือทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะประพฤติ หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด โดยที่การกระทำนั้นอาจจะมาทางบวกหรือทางลบต่อวัตถุหรือสถานการณ์นั้นก็ได้

1.1.2 องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 ตัวนี้ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2533 : 45)

วัฒนา ศรีสัตย์วาจา (2534:26) กล่าวว่าเจตคติ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการด้วยกัน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความคิด ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นการตรวจสอบของบุคคลในการรับรู้ อันสืบเนื่องมาจากการคิด ความเชื่อที่มีต่อสิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ เพื่อใช้เป็นเหตุผลในการสรุปและรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยประเมินสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกทางอารมณ์ที่สอดคล้องกับความคิดในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลใดมีความคิดที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดย่อมมีความ

รู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น จะมีความรู้สึกบวก หรือถ้ามีความคิดที่ไม่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดย่อมมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นจะมีความรู้สึกลบต่อสิ่งนั้น

องค์ประกอบด้านความรู้และองค์ประกอบด้านความรู้สึกจะมีความสัมพันธ์กันเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยความรู้สึกด้านอารมณ์น้อยแต่เจตคติบางอย่างจะมีลักษณะตรงกันข้าม

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เป็นความพร้อมที่จะปฏิบัติ หรือเป็นความพร้อมที่จะกระทำ เป็นผลเนื่องมาจากความคิดและความรู้สึก องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.1.3 ลักษณะสำคัญของเจตคติ

พยอม วงศ์สารศรี (2526:230-231) ได้สรุปลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติกระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรม เมื่อบุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เราจะได้ด้วยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมา อาจจะแสดงออกมาด้วยคำพูด สีหน้า และท่าทางได้

2. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน บุคคลอาจมีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะซับซ้อนมาก

3. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดีก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปหรือมีการได้รับข้อมูลใหม่มากขึ้น เจตคติของบุคคลเปลี่ยนจากเจตคติที่ยอมรับไปสู่เจตคติที่ไม่ยอมรับ หรือเปลี่ยนจากเจตคติที่ไม่ยอมรับไปสู่เจตคติที่ยอมรับ

รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์ (2533 : 14-15) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของเจตคติว่าเจตคติเป็นความรู้สึกที่ซับซ้อนบอกลักษณะของจิตใจ อารมณ์ ของบุคคลอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกให้คนอื่นเห็น หรือเข้าใจก็ได้ ซึ่งลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลจะมีการกระทำที่เสถียรโดยการแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของตน เมื่อเขารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต

2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่ความรู้สึกแตกต่างกันได้

3. เจตคติมีทิศทาง การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทางที่สังคมไม่ปรารถนา

4. เจตคติมีความเข้ม ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกันแต่อาจแตกต่างกันในเรื่องของความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน

5. เจตคติต้องมีเป้าหมาย ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของเจตคติ คือ เจตคติไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ส่วนบุคคล เจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำของบุคคล เนื่องจากเจตคติเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางว่า ตัวบุคคลประสบสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้น ในลักษณะ เฉพาะของบุคคล เจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีแนวโน้มค่อนข้างจะถาวร พอสมควร เพราะแต่ละบุคคลจะมีการสะสมประสบการณ์ ผ่านการเรียนรู้มากมายแต่อย่างไรก็ตามเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้อันสืบเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

1.1.4 การเกิดเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 90) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล แต่สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติของบุคคลก็คือ ค่านิยม บรรทัดฐานของบุคคลที่อยู่ร่วมกัน นอกจากนั้นยังขึ้นกับวัฒนธรรม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน รวมทั้งบุคลิกภาพด้วย แหล่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ ได้แก่

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง อาจมีลักษณะของการได้รางวัล หรือลงโทษ ถ้าประสบการณ์ที่บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกพอใจย่อมก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าความรู้สึกไม่พอใจย่อมก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. เจตคติเกิดจากการสอน อาจเป็นการสอนที่มีแบบแผน หรือไม่มีแบบแผนก็ได้ เจตคติเกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นที่ยอมรับ หรือเคารพนับถือ

3. สถาบัน เช่น โรงเรียน หน่วยงานต่างๆ

พยอม วงศ์สารศรี (2526 : 230) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดเจตคติไว้ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดู มีส่วนที่จะปลูกฝังเจตคติตั้งแต่วัยเด็ก สังเกตได้ชัดจากที่ได้รับ การปลูกฝังกล่อมเกลามาจากสิ่งแวดล้อมใกล้ชิดตัว

2. การได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ ประสบการณ์มีบทบาทในการหล่อหลอมเจตคติของบุคคล

3. การเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมีส่วนให้เจตคติที่มีอยู่นั้นแพร่ขยายไปสู่สิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องกันได้

4. การเลียนแบบ โดยปกติการเลียนแบบเจตคติจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลที่เป็นตัวต้นแบบเป็นคนที่น่าเคารพนับถือ หรือเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพที่ทำให้ผู้ใกล้ชิดชื่นชม พอใจ

ทริย์แอนดิส (ศรีธัญย์ สิงห์ทนต์. 2539 : 24; อ้างอิงจาก Thriandis. 1975) กล่าวว่าได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับแหล่งสำคัญที่ทำให้คนเกิดเจตคติไว้ดังนี้

1. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง โดยในการเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดหรือมีอิทธิพลจะทำให้เกิดเจตคติขึ้นมาได้ เช่นการที่เด็กได้เลียนแบบพ่อแม่ซึ่งมีอิทธิพลต่อเด็กสูง

2. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เมื่อบุคคลเกิดประสบการณ์ที่ดี หรือไม่ดีเฉพาะอย่างยิ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะเกิดเจตคติในเรื่องนั้น ไปตามทิศทางของประสบการณ์ที่ได้รับ

3. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน โดยเจตคติหลายอย่างของบุคคลอาจเกิดขึ้นได้จากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น โรงเรียน ที่ทำงาน

4. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้บุคคลเกิดเจตคติจากการรับรู้ข่าวสารนั้นได้

คุน (Coon. 1988 : 677-679) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดเจตคติดังต่อไปนี้

1. การติดต่อโดยตรง ประสบการณ์ตรงของบุคคลที่มีเป้าหมายของเจตคติการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จากการโต้ตอบกับผู้มีเจตคติเฉพาะเรื่อง

2. การอบรมเลี้ยงดู เป็นผลมาจากคำนิยม ความเชื่อ การปฏิบัติของพ่อแม่

3. การเป็นสมาชิกของกลุ่ม

4. สื่อมวลชน รวมไปถึงสื่อ เช่น นิตยสาร และโทรทัศน์ ที่เข้าถึงผู้รับจำนวนมาก

5. การเรียนรู้โดยบังเอิญ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู การได้รับประสบการณ์การเลียนแบบ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การเรียนรู้โดยบังเอิญ และจากสื่อมวลชน

1.1.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรม (Theories of Attitude and Behavior Change) ของ ซิมบาโบ (Zimbardo, et. al. 1977 : 49-53) กล่าวว่า iva การเปลี่ยนแปลงเจตคติขึ้นอยู่กับความรู้ คือ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจดี เจตคติ เปลี่ยนแปลงก็จะมี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตามมา ความรู้ เจตคติและการเปลี่ยนแปลงทั้ง สามอย่างนี้ มีความเชื่อมโยงใน การที่จะให้เกิดการยอมรับปฏิบัติในสิ่งใด ก็จะต้องพยายาม ทำให้เกิดเจตคติเสียก่อน โดยการให้ความรู้

ชม ภูมิภาค (2523 : 69) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดเจตคติเปลี่ยนแปลง ได้แก่

1. แหล่งที่มาของการสื่อสาร ได้แก่ ศักดิ์ศรีของผู้สื่อสาร ความสนใจ ความชอบพอกัน ลักษณะความคล้ายกันของกลุ่มอ้างอิง บุคคลมีชื่อเสียง

2. ตัวเนื้อหาที่สื่อสาร เช่น ความหมายของเนื้อหา ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในเนื้อหา

3. สถานการณ์ เช่น การใช้บางสิ่งหนุนสิ่งทีสื่อสาร การกระตุ้นให้เกิดความตกใจ หรือความกลัว การหันเหความสนใจไปทางอื่น ตลอดจนความกดดันของกลุ่ม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดจากความสอดคล้องกันระหว่างความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และอิทธิพลของกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก รวมทั้งสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

1.1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ

ความรู้มีส่วนที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ เพิ่มแรงจูงใจ และก่อให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติตามบทบาท การมีความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมทำให้ทราบว่า จะต้องปฏิบัติอย่างไรและต้องสามารถปฏิบัติได้จริง ดังนั้นความรู้และการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และต้องพึ่งพาอาศัยกัน การสร้างความรู้จะช่วยสร้างพฤติกรรมการปฏิบัติด้วยเสมอ แต่อย่างไรก็ตามความรู้อย่างเดียวไม่ได้เป็นสิ่งยืนยันได้ว่าบุคคลจะปฏิบัติตามสิ่งที่ตนรู้เสมอไป เจตคติจะเป็นตัวเชื่อมระหว่างความรู้ที่รับรู้กับการกระทำหรือการปฏิบัติ ถ้ามีเจตคติทางบวกรวมกับองค์ประกอบอื่นๆ ที่จะกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติแล้วบุคคลมีแนวโน้มที่จะกระทำหรือปฏิบัติมากกว่าคนอื่นที่มีเจตคติทางลบ ทั้งนี้เพราะเจตคติมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล และขณะเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกก็มีผลต่อเจตคติของบุคคลนั้นด้วย พรพรรณ ชัยมงคล (2543 : 35)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

วิภา ด้านธำรงกุล; และคณะ (2539 : 20) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติต่อการติดยาเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ โดยให้ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัว สังคมและพฤติกรรมต่างๆของเด็กที่ต้องคดีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดทุกชนิด โดยหวังว่าสภาพต่างๆเหล่านี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานซึ่งอาจนำไปพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด และปัญหาอื่นของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนในสังคม ซึ่งประชากรที่ศึกษานั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 687 ราย และผลการวิจัยพบว่า เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่หารายได้พิเศษจากการลักขโมยหรือขายสารเสพติด เด็กที่เป็นผู้หญิงมักจะมีอาการกลัวมากต่อการถูกดูถูกว่ากล่าว ในขณะที่เด็กชายจะกังวลเรื่องการทะเลาะวิวาทเป็นส่วนใหญ่ และที่สำคัญยิ่งเด็กทั้งชายและหญิงนี้ส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่เคยมีประสบการณ์เคยใช้สารเสพติดมาก่อนและเคยมีเพศสัมพันธ์กันมาก่อนด้วย

นิภารัตน์ น้าสมบุญ (2540 : 42) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมกับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2 โรงเรียน และวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีว

ศึกษา 2 โรงเรียน จังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 590 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสได้รับความรู้เรื่องยาเสพติดจากภายในและภายนอกโรงเรียนทำให้นักเรียนมีความรู้เรื่องยาเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างดี และปัจจัยทางด้านสังคม เช่น สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา บิดา กลุ่มเพื่อน รวมไปถึง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์ ต่อความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนทั้งสิ้น

ศิริวรรณ ศรีวิชัย (2542 : 52) ศึกษา เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติ ที่พึงประสงค์ต่อยาเสพติดให้โทษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเถินวิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง จำนวน 30 คนโดยจะเปรียบเทียบเจตคติที่พึงประสงค์ต่อยาเสพติดให้โทษของนักเรียนก่อน และ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และ ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมและไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม จำนวน 12 โปรแกรม และ แบบสอบถามเจตคติต่อยาเสพติดให้โทษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีเจตคติที่พึงประสงค์ต่อยาเสพติดให้โทษสูงกว่า นักเรียนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

วิวัฒน์ ชินคำ (2543 : 18) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 150 คน ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนโยธินบูรณะ โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์ และโรงเรียนผดุงศิษย์พิทยา โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมของนักเรียนชาย ที่ตอบแบบสอบถาม มีความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 66.7 และความเห็นเกี่ยวกับยาบ้า มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำถามคิดเป็นร้อยละ 66 และเมื่อนำผลมาเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับยาบ้าพบว่า

1. ตัวแปรอายุบิดา และ ระดับการศึกษาของมารดา มีผลทำให้ความรู้ เกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนแตกต่างกัน

2. ตัวแปรอายุของนักเรียน ที่ตอบแบบสอบถาม อายุบิดา อายุมารดา และ ระดับการศึกษาของมารดา มีผลทำให้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับยาบ้า ของนักเรียน แตกต่างกัน

วิไลลักษณ์ ชมภูศรี (2544 : 57-58) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า เจตคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้แก่ การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น หรือโดยผ่านจากสื่อมวลชน หรือจากประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้านความ

เข้าใจ เป็นผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งสาเหตุการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ได้แก่

1. ความสอดคล้องกันระหว่างความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึก นั่นคือ เมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความคิด ความเข้าใจในสิ่งนั้นในลักษณะดังกล่าวด้วย เช่นกัน ดังนั้นถ้าบุคคลได้รับข้อมูลใหม่หรือประสบการณ์ใหม่ ซึ่งทำให้ความรู้สึกของบุคคลเปลี่ยนแปลงไป ก็จะมีผลทำให้ความคิดความเข้าใจของคนๆนั้นเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2. ความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจ และพฤติกรรม เมื่อไรก็ตามที่บุคคลต้องกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด โดยที่การกระทำนั้น เป็นการกระทำที่เขาไม่เชื่อถือ อึดอัดใจ เนื่องจากการกระทำนั้นไม่สอดคล้องกับความเชื่อ ในกรณีนี้บุคคลจะเกิดความขัดแย้งขึ้น เนื่องจากความเข้าใจของตนเกิดการขัดแย้งกัน บุคคลจึงต้องพยายามทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อลดความขัดแย้งนั้น วิธีการหนึ่งก็คือเปลี่ยนความเชื่อหรือเจตคติของตนให้สอดคล้องกับการกระทำของตน

3. การถูกบังคับให้ยินยอม การถูกบังคับขู่เข็ญหรือลงโทษ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติเช่นกัน แต่มักจะสำเร็จเฉพาะการเปลี่ยนแปลงเจตคติทางองค์ประกอบด้านพฤติกรรมเท่านั้น เช่น การบังคับในลักษณะของกฎข้อบังคับ กฎหมาย บทบัญญัติต่างๆ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและอิทธิพลของกลุ่มที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก บุคคลอาจเปลี่ยนเจตคติตามกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ เช่นเมื่อบุคคลเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งอาจขัดแย้งกับเจตคติเดิมที่มีอยู่ ทำให้เกิดภาวะตึงเครียดในการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนเอง ในภาวะเช่นนี้จึงทำให้บุคคลเปลี่ยนเจตคติตามสถานการณ์นั้นๆ

5. การเสริมแรงและการลงโทษ เมื่อบุคคลมีประสบการณ์ที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเนื่องจากได้รับการเสริมแรง บุคคลจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น และในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีประสบการณ์ไม่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเนื่องจากถูกลงโทษ บุคคลก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

6. การสื่อสารมวลชน สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นคำแถลงการณ์ทางวิทยุ ทางหนังสือพิมพ์ และวารสารต่างๆ รวมทั้งโทรทัศน์และภาพยนตร์

ยินดี อ้นถาวร (2544 : 14) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความรู้และเจตคติต่อสารเสพติดและเปรียบเทียบ ระหว่างความรู้กับเจตคติโดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือจำแนกตามเพศและจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรปราการ จำนวนทั้งสิ้น 2,637 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีจำนวน 335 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา จะเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ และแบบวัดเจตคติต่อสารเสพติด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน

มีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดน้อย และเพศที่แตกต่างกันมีความรู้และเจตคติต่อสารเสพติดต่างกัน ส่วนอาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้และเจตคติต่อสารเสพติดของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการศึกษารื่องความรู้และทัศนคติต่อการติดสารเสพติด นักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสดำเนินการความรู้เรื่องยาเสพติดจากภายในและภายนอกโรงเรียนทำให้นักเรียนมีความรู้เรื่องยาเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างดี และปัจจัยทางด้านสังคม เช่น สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา บิดา กลุ่มเพื่อน รวมไปถึง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์ ต่อความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนทั้งสิ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

คำว่า บุคลิกภาพ (Personality) ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่บ่งบอกความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กันดังต่อไปนี้

สุชา จันทน์เอม (2522 : 32) กล่าวว่าบุคลิกภาพหมายถึงลักษณะต่างๆ ที่รวมกันในตัวบุคคลและมีวิธีการแสดงออกของพฤติกรรม ไม่จำเป็นว่าพฤติกรรมหรือคุณลักษณะเหล่านั้นจะดีหรือไม่ดีผิดหรือถูก

เบอร์นาร์ด (Bernard. 1970 : 417) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำ ความสามารถซึ่งอยู่ภายในและสิ่งที่แสดงออกให้เห็น

เชิดศักดิ์ โฆวสินธุ์ (2530 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

สุรางค์ โค้วตระกูล (2539 :19) กล่าวว่า บุคลิกหรือคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์แต่ละบุคคล แสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควรความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าบุคลิกภาพ คือตัวบุคคลโดยส่วนรวมทั้งลักษณะทางกาย ซึ่งสังเกตได้ง่าย อันได้แก่รูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง น้ำเสียง คำพูด ความสามารถทางสมอง ทักษะการทํากิจกรรมต่างๆ และลักษณะทางจิตซึ่งสังเกตได้ค่อนข้างยาก ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความมุ่งหวัง อุดมคติ เป้าหมาย และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ลักษณะดังกล่าวมีที่มาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน ส่งผลสู่ความสามารถในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมและความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.1.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 4 - 5) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก ดังจะพิจารณาได้จากประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ความมั่นใจ ผู้ที่มีบุคลิกภาพดี จะมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก เพราะคนอื่นๆ ที่พบเห็นจะให้ความสนใจและเชื่อมั่น ดังนั้นโอกาสที่จะประสบความสำเร็จจึงมีมากขึ้น
2. การคาดหมายพฤติกรรม ถ้ารู้ว่าคุณคนนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร จะทำนายได้ว่าในสถานการณ์ใดจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร
3. การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่งได้โดยก็โดยอาศัยสังเกตดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอแก่ตัวบุคคลนั้นๆ
4. การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล บุคลิกภาพ ทำให้คนมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นของตนเอง เป็นแบบอย่างแก่เยาวชน
5. การปรับตัวเข้ากับคนอื่นๆ การที่รู้บุคลิกภาพของบุคคลอื่น ทำให้ปรับตัวเข้ากับเขาได้ง่าย เอาชนะศัตรูได้ แก้ปัญหาได้ บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้น รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้น
6. ความสำเร็จ คนที่มีบุคลิกภาพดี ได้เปรียบคนอื่นเสมอ เป็นพื้นฐานแห่งความศรัทธา เชื่อถือแก่ผู้พบเห็น ช่วยให้งานสำเร็จง่ายขึ้น ได้รับความร่วมมือ และการติดต่อด้วยดี ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่การงาน
7. การยอมรับ คนที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ใครๆ ก็เรียกร้องการชอบให้ร่วมอยู่ในกลุ่มทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ

2.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่นตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น
2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งพัฒนาการทางกาย ทางจิต และบุคลิกภาพ คือบุคคลอื่นๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่นๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทัศนคติ พฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า อิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญ ที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเก็บตัว - แสดงตัว

จุง (Hall; & Lindzey. 1975 : 89 – 91; อ้างอิงจาก Jung. 1971) ให้ความเห็นว่าบุคลิกภาพแบ่งได้เป็น 2 มิติ (Dimension) คือ มิติที่มักแยกตัวเอง เมื่อเกิดความกดดันทางอารมณ์ หรือที่เรียกว่า การเก็บตัว (Introversion) และมิติที่ชอบเข้าสังคม และชอบมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เรียกว่า การแสดงออก (Extroversion) นอกจากนี้ จุง (Jung. 1971 : 68) ก็ได้พยายามแยกแยะรายละเอียดของบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัว เพื่อจะได้มองเห็นภาพความชัดเจนดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงลักษณะบุคลิกภาพแสดงตัว – เก็บตัว

บุคลิกภาพแสดงตัว (Extroversion) บุคคลที่มีลักษณะเด่นดังนี้	บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion) บุคคลที่มีลักษณะเด่นดังนี้
1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริง ข้อมูลที่ได้นั้นต้องยุติธรรม 2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตาม ความเหมาะสม 3. พร้อมที่จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ใหม่ ๆ อยู่เสมอ 4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก 5. การปรับตัวมักเป็นในรูปการชดเชย 6. ถ้าเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Hysteria	1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่มี มาตรฐานและกฎเกณฑ์แน่นอนควบคุม 2. อุปนิสัยของตน ไม่มีการยืดหยุ่น อะลุ่มอล่วยพะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ 3. การปรับตัวมักจะเป็นในรูปการหลบหนี ถ้าเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็นประเภท Anxiety

จาก เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และแบบเก็บตัวดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพแบบแสดงตัว เป็นบุคลิกภาพที่ชอบเข้าสังคม เปิดเผยสามารถปรับตัวให้

เข้าได้กับทุกสถานการณ์ ส่วนบุคลิกภาพแบบเก็บตัวเป็นบุคลิกภาพที่ไม่ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น ขาดความยืดหยุ่นและตัดสินใจโดยใช้ตนเองเป็นหลัก ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าว จะมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน

2.1.5 ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีบุคลิกภาพ คือ ความพยายามที่จะอธิบายและสรุปลักษณะโครงสร้าง และการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้เป็นระบบมีระเบียบรัดกุมเข้าใจได้ ในแต่ละทฤษฎีจะมีหลักการที่แตกต่างกันในรายละเอียดที่เน้นหนักลึกซึ้งไปในด้านต่างๆ นักทฤษฎีแต่ละคนมีหลักการเหตุผลและความเชื่อมั่นเป็นของตนเอง ทฤษฎีของผู้ใดจะแพร่หลายมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความชัดเจนและความง่ายในการอธิบาย ตลอดจนการตีพิมพ์เผยแพร่ให้ไปสู่แหล่งต่างๆ ได้กว้างขวางมากน้อยเพียงใด

ทฤษฎีบุคลิกภาพที่ใช้ประโยชน์ได้ดีจึงต้องสามารถอธิบายลักษณะต่างๆ ของบุคคลได้อย่างกว้างขวางและมีบูรณาการพอที่จะอำนวยให้พิจารณามนุษย์ได้ ในปัจจุบันมีทฤษฎีบุคลิกภาพหลายทฤษฎี ซึ่งอาจเป็นเพราะบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่กว้างขวางซับซ้อน จนกระทั่งทฤษฎีหนึ่งไม่สามารถอธิบายลักษณะบุคลิกภาพได้ครอบคลุมชัดเจน ทุกทฤษฎียังมีจุดอ่อนซึ่งโต้แย้งได้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีบุคลิกภาพของ คาร์ล จุง (Carl Jung) จึงขอกล่าวเฉพาะทฤษฎีบุคลิกภาพของ คาร์ล จุง ดังนี้

คาร์ล จุง (Carl Jung) เป็นจิตแพทย์ชาวสวิส เกิดในปี ค.ศ. 1875 เขาได้เสนอแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่อธิบายถึงลักษณะนิสัยและประเภท ไว้โดยเขากล่าวว่า ลักษณะนิสัย หมายถึง การกระทำเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งและเป็นเช่นนั้นทุกครั้งเมื่อมีสิ่งกระตุ้นชนิดใดชนิดหนึ่งที่คงที่แน่นอนมารบเร้า

ส่วนในเรื่องของ ประเภท นั้นเขาเป็นคนแรกที่อธิบายบุคลิกภาพโดยแบ่งเป็น 2 มิติ คือ Introversion – Extroversion เขากล่าวว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างทางจิตใจเป็นสิ่งที่ลึกลับซับซ้อนอย่างมากและอยู่ตรงข้ามกันอย่างมีความเกี่ยวข้องกันในตัวของมันเอง” ซึ่งสิ่งเหล่านี้กลายมาเป็นพื้นฐานทฤษฎีบุคลิกภาพที่จุงใช้อธิบายบุคลิกภาพ คือ Introversion–Extroversion ว่ามีความแตกต่างกัน เพราะ Libido Movement คือ แนวโน้มของพลังทางสัญชาตญาณของบุคคลที่ถูกผลักดันออกมาตรงๆ ต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก หรือต่อสภาวะทางจิตของตนเอง จุงได้อธิบายลักษณะของ Introversion และ Extroversion มีลักษณะดังนี้

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert Type) มีลักษณะดังนี้

1. ชอบอยู่คนเดียวเงียบๆ มักจะหวาดระแวง
2. เก็บความรู้สึกไม่ค่อยแสดงออก
3. ชอบคิดในใจแบบเพ้อฝัน

4. ตัวเองมีความสำคัญยึดตัวเองเป็นใหญ่
5. มีการวางแผนในการทำงาน
6. อารมณ์ค่อนข้างคงที่
7. ปรับตัวไม่ค่อยได้ เปลี่ยนแปลงยาก
8. มักจะปรับตัวแบบหลบหนีสังคม

จึง ได้แบ่ง Introvert Type ออกเป็น 4 แบบ ตามความรู้สึกนึกคิด คือ

1. Introverted Thinking Type พวกนี้ได้รับอิทธิพลจากความคิด และความคิดนั้นมาจากภายในตัวเขาเอง ไม่ได้มาจากความเป็นจริงในสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในธรรมชาติ ไม่ชอบเสี่ยงในการทำอะไรมาก พวกนี้เป็นนักคิดและนักปรัชญา

2. Introverted Feeling Type พวกนี้มีลักษณะเงียบขรึม ไม่ชอบการสื่อสารติดต่อกับใคร ไม่สามารถเข้าใจพฤติกรรมของเขาได้ เพราะว่าเก็บอารมณ์ ความรู้สึกได้เก่งมาก

3. Introverted Sensation Type พวกนี้เป็นพวกที่บุคคลอื่นไม่สามารถจะเข้าใจความรู้สึกนึกคิดการตัดสินใจ หรือการยึดอะไรมานำเป็นมาตรฐาน

4. Introverted Intuitive Type พวกนี้ที่ไม่ค่อยก้าวหน้า เป็นศิลปินที่ขาดความเพื่องาน เป็นนักประพันธ์ที่มีแต่ความคิดเพื่องานแต่ไม่ได้เขียนเรื่องราวออกมา เป็นพวกทำนายโชคชะตาหมอดู

บุคลิกภาพของคนประเภทเก็บตัว ส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้คือ เป็นคนชอบแยกตัวเองออกจากสังคม อยู่โดดเดี่ยว สำรวจตัวเองโดยใช้ความคิดของตนเองเป็นหลัก วิพากษ์วิจารณ์และควบคุมตนเอง บุคลิกภาพภายนอกที่ปรากฏแก่สายตาบุคคลอื่นๆ ในสังคมเป็นแบบเย็นชา บุคคลมีบุคลิกภาพแบบนี้ จินตนาการที่ชอบเปลี่ยนแปลงสังคมให้เป็นไปตามแนวความคิดของตนเองมากกว่าที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอก

บุคลิกภาพประเภทแสดงตัว (Extrovert Type) มีลักษณะดังนี้

1. ชอบคบค้าสมาคมพูดคุยกับผู้อื่น
2. คล่องตัวพูดเสียงดังชัดเจน
3. ชอบกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว
4. ทำงานโดยไม่ต้องวางแผนล่วงหน้า
5. ปรับตัวได้รวดเร็ว
6. ชอบเป็นผู้นำ เข้ากับผู้อื่นได้ดี
7. อารมณ์ไม่คงที่เปลี่ยนแปลงได้บ่อย
8. ชอบปรับตัวด้วยการชดเชย

บุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มักจะเป็นบุคคลที่สนใจในการนำตัวเข้าไปพัวพันกับสิ่งแวดล้อมและคนอื่น เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น

จึงได้แบ่งพวก Extrovert Type ตามลักษณะของความรู้สึกนึกคิด การกระทำ และการสัมผัส โดยแบ่งเป็น 4 แบบ

1. Extroverted Thinking Type เป็นพวกที่มีแนวโน้มที่จะกระทำตามข้อมูลที่ได้ศึกษา มาใช้เป็นเครื่องตัดสินใจ จัดการกับสิ่งต่างๆ ที่เขาสามารถจะกระทำได้ แต่ถ้าใช้ทฤษฎีนั้นต้อง ก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่าเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ บางคนเชื่อมั่น ยึดมั่นกับการตั้งวัตถุประสงค์ จนขาดความยืดหยุ่นได้เหมือนกัน

2. Extroverted Feeling Type เป็นพวกที่มีวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จะก่อให้เกิดอารมณ์ และความรูสึกรอบๆ ตัว ซึ่งมีอิทธิพลต่อเขาได้ง่าย ทำให้อารมณ์โน้มเอียงไปตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้ มีเจตคติว่าถ้าสิ่งใดทำให้มีความรู้สึกที่ดี มีอารมณ์ที่ดีสิ่งนั้นย่อมจะดีด้วย

3. Extroverted Sensation Type พวกนี้ชอบความเจริญมากเกินไป ยึดแน่นกับ วัตถุประสงค์และประสบการณ์ที่เป็นจริง สนใจในรูปธรรม ชอบหาความสุขในสังคม เช่น ชอบ ดื่มเหล้าดี อาหารอร่อย ผู้หญิงสวย คติอยู่กับการรับประทาน ดื่มและสนุกสนาน

4. Extroverted Intuitive Type การที่เขาสนใจสิ่งแวดล้อมและปฏิเสธรในบางครั้ง ทำให้เขาเกิดความคิด ความรู้สึก สามารถแยกความแตกต่างของกลุ่มสังคมที่ซับซ้อนได้ รู้จัก หลีกเลียงได้ว่องไว พวกนี้มักเป็นพ่อค้า นักการเมือง

สรุปได้ว่าบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีลักษณะดังนี้คือ เป็นคนที่แสวงหาและทำกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ชอบการสังสรรค์และเข้าสังคม มีการยอมรับและปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้ เป็นคนที่พูดคุยสนุกสนานเป็นกันเอง คบคนง่าย บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบนี้ ชอบที่จะแสวงหา ประสบการณ์ชีวิต โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมจริงๆ มากกว่าการอ่านจากหนังสือหรือ นั่งคิดเอาเอง

จึงเสนอว่า บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Intraversion) กับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extraversion) มีความสัมพันธ์กับ ความเจ็บป่วยทางจิต (Mental illness) ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ถ้าป่วยทางจิต จะป่วยเป็น Psychasthenia ซึ่งเป็น กลุ่มอาการทางจิตที่ประกอบด้วยความวิตกกังวล ความเหนื่อยหน่าย ความกลัว ความย่ำคิด ย้ำทำ นอกจากนี้ จุง ยังกล่าวอีกว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ถ้าป่วยทางจิตจะเป็นพวก Hysterical Disorder เช่น หมดสติ ตาบอด การมองภาพที่แคบลง อัมพาต ซึ่งเป็นอาการ ป่วยไม่มีสาเหตุมาจากความบกพร่องของอวัยวะ (สุริย์ ห้วยธาร. 2535 : 31 ; อ้างอิงจาก Jung. 1921)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัวกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัวดังกล่าว ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นบุคคลที่ชอบเข้าสังคม เปิดเผย สามารถ ปรับตัวให้เข้าได้กับทุกสถานการณ์ ส่วนผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว เป็นบุคคลที่ไม่ชอบสมาคม กับคนอื่น ขาดความยืดหยุ่น และตัดสินใจอะไรโดยใช้ตนเองเป็นหลัก ซึ่งบุคลิกภาพทั้งสองแบบ ดังที่กล่าวมาแล้วน่าจะมีผลต่อเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพ

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บานิสเตอร์ (ระจิตรแก้ว เล็กอุทัย . 2542 : 102 – 103 ; อ้างอิงจาก Banister. 1972) ได้ทำการศึกษาโดยใช้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 247 คน และมีค่าระดับ ความถนัดทางคณิตศาสตร์สูงกว่าระดับกลาง ใช้แบบทดสอบ MMPI (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) แบ่งนักเรียนออกตามประเภทของบุคลิกภาพ เป็นพวก เก็บตัว แสดงตัว และปกติ แล้วแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มี บุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัว และปกติ อย่างละ 7 คน ให้นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยใช้วิธีการสอน 2 วิธี กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มแรก สอนด้วยวิธีบรรยายแล้วให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล สัปดาห์ละ 5 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างอีก 3 กลุ่ม สอนด้วยวิธีบรรยายเช่นเดียวกัน แต่ในตอนท้ายให้นักเรียนทำงานนั้น มีวิธีการให้ทำงานเป็นกลุ่มย่อยๆ ช่วยกันแก้ปัญหาและค้นคว้า แล้ววัดผล ในครั้งสุดท้าย ปรากฏว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มบุคลิกภาพ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และผลการเรียนจำแนกตามสภาพการทำงาน คือทำงานเป็นกลุ่มกับทำงานเป็นรายบุคคล ไม่มีความแตกต่างทางสถิติเช่นเดียวกัน แต่นักเรียนที่มีบุคลิกภาพประเภท แสดงตัว เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม ได้ผลการเรียนที่มีค่าสูงกว่าที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวที่ทำงานเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่สำหรับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว ผลการเรียนรู้ในสภาพการเรียนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บากเลย์; และอีวาน (ระจิตรแก้ว เล็กอุทัย . 2542 : 103 – 104 ; อ้างอิงจาก Bagley and Evan. 1975) ได้ศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนที่มีลักษณะแสดงตัว – เก็บตัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่มีอายุ 14 – 15 ปี เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสำรวจบุคลิกภาพของไอแซกซ์ พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะแสดงตัวและเก็บตัว มีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่า นักเรียนที่มีลักษณะเก็บตัว

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อุไร สิงโต (2521 : จ) ได้ศึกษาบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง อายุระหว่าง 15 – 17 ปี ซึ่งกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แต่นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัว ดังที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัว ทำให้นักเรียนมีลักษณะแตกต่างกันทั้งการด้านการเรียน ทางอารมณ์ และด้านเพศดังนั้น บุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัว น่าจะทำให้ให้นักเรียนมีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนไพฑูรย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

3.1 ภาพรวมของโรงเรียน (School Profile)

3.1.1 ประวัติย่อของโรงเรียน

โรงเรียนไพฑูรย์ศึกษา ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2514 เป็นโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ไม่รับเงินอุดหนุนจากกระทรวงศึกษาธิการ บริษัท ไพฑูรย์ จำกัด เป็นเจ้าของ และผู้รับใบอนุญาต ตั้งอยู่ที่ 201 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210 โทรศัพท์ 0 2521 1457 - 8 โทรสาร 0 2551 2233 บนเนื้อที่ 19 ไร่ ประกอบด้วย อาคารเรียน 6 หลัง หอสมุดเฉลิมพระเกียรติฯ หอประชุมเฉลิมพระเกียรติฯ สระว่ายน้ำ สนามเด็กเล่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล ศูนย์การเรียนรู้ต่าง ๆ ศาลาอเนกประสงค์ และลานอเนกประสงค์

3.1.2 อุดมการณ์การจัดตั้ง

พล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์ และคุณหญิงอุดมลักษณ์ ศรียานนท์ เป็นผู้ก่อตั้งตามอุดมการณ์ที่จะสร้างสถานศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ดำเนินกิจการเป็นกึ่ง สาธารณะกุศล ไม่หวังผลกำไร เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล และเพื่อเป็นมรดกทางการศึกษาแก่สังคม โดยให้ลูกหลานของท่านเป็นผู้สืบทอดเจตนารมณ์ดังกล่าวมาเป็นเวลา 32 ปี

3.1.3 สถานภาพปัจจุบัน

เปิดรับสมัครนักเรียนชาย - หญิง ตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปี พ.ศ. 2548)

- นักเรียน	4,372 คน
- ผู้บริหาร	26 คน
- ครูและพนักงาน	334 คน
- คนงาน/รปภ./แม่บ้าน	60 คน

3.1.4 นโยบายการบริหารและการจัดการ

โรงเรียนได้ดำเนินการพัฒนาในรูปแบบการบริหารแบบองค์รวม เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติการเรียนรู้ โดยใช้การบริหารแบบส่วนร่วม การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการและการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาศักยภาพของทุกหน่วยงาน ครอบคลุมทุกด้าน ทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีคณะกรรมการอำนวยการสถานศึกษา และทุกคนได้ร่วมกันคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ จัดทำธรรมนูญโรงเรียน แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน และแผนปฏิบัติงานประจำปีเป็นแนวทางในการดำเนินงานของโรงเรียน จัดทำงบประมาณการประจำปีเพื่อนำไปใช้พัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีระบบในการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบ

3.1.5 นโยบายการบริหารวิชาการ

โรงเรียนจึงได้กำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ในการจัดการการศึกษาของโรงเรียนให้มีความเป็นเลิศ มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้หลักสูตรตามความถนัดและความสนใจ และกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน นักเรียนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น เกิดการเรียนรู้ที่สร้างเป็นความรู้ของตนเองได้เรียนรู้ทักษะการจัดการ การสื่อสาร และสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.1.6 การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ภาคสามัญศึกษา

โรงเรียนได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิสาขาวิชา ผู้เชี่ยวชาญจากชุมชน คณะกรรมการอำนวยการของโรงเรียน คณะผู้บริหาร และครูของโรงเรียน มาร่วมกันจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยนำเอาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาเป็นกรอบทิศทาง และคำนึงถึงความต้องการของชุมชน ภูมิปัญญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นสมองกับการเรียนรู้ กระตุ้นให้คิด ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ (Constructivism) และพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล (Individualized Development) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีความยืดหยุ่น พร้อมทั้งได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยฝึกทักษะการเรียนรู้จากศูนย์การเรียนรู้ภายในและแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน

นอกจากการพัฒนาด้านสติปัญญาแล้ว ยังส่งเสริมสุขภาพกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ และพัฒนาด้านสติ - อารมณ์

การจัดโครงการต้านภัยยาเสพติด

1. หลักการและเหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันนี้มีการระบาดของยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นภัยต่อเยาวชนของชาติที่เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศ ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่รุนแรงเข้าขั้นวิกฤตแพร่ระบาดไปทุกวงการหลากหลายรูปแบบ ถึงแม้ว่าทางกรมจะมีมาตรการที่เฝ้าระวังในการป้องกันปราบปรามกำจัดเครือข่ายซื้อ-ขาย แต่ก็ยังไม่สามารถหยุดยั้งการระบาดแพร่หลายของยาเสพติดได้ ในขณะเดียวกันยังแพร่หลายเข้าไปสู่หมู่บ้านตลอดจนถึงสถานศึกษาต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อันเป็นสถาบันสำคัญของการพัฒนาอนาคตของชาติ ส่งผลให้เยาวชนเป็นยาเสพติด ดังนั้นทุกฝ่ายต้องช่วยกันป้องกัน ไม่ให้ปัญหานี้เกิดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เยาวชน ช่วยสร้างสรรค์เยาวชนรุ่นใหม่ให้ห่างไกลยาเสพติด ให้มีความรู้ มีจิตสำนึก มีคุณธรรมในการตัดสินใจในการกระทำ รู้เหตุผล รู้โทษภัยของยาเสพติดเหล่านี้

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้เกิดความรู้และตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด

2.2 เพื่อให้เกิดความตระหนักและร่วมมือในการป้องกันไม่ให้ยาเสพติดระบาดเข้าสู่โรงเรียนและนักเรียน

2.3 เพื่อให้เกิดความตระหนัก และร่วมมือในการป้องกันไม่ให้สื่อลามกอนาจาร การเล่นเกมพนัน การทะเลาะวิวาท ระบาดเข้าสู่โรงเรียนและนักเรียน

3. เป้าหมาย มีปริมาณ ดังนี้

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าร่วมโครงการ 100 %

3.2 เยาวชนในชุมชนและผู้ปกครองเข้าร่วมโครงการ 100 %

4. สถานที่ดำเนินการ โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา

5. ระยะเวลาการดำเนินการ มิถุนายน 2547 – มีนาคม 2548

6. วิธีการและขั้นตอนในการดำเนินงาน

6.1 ขั้ววางแผน จัดทำการดำเนินการเขียนโครงการ

6.2 ขั้วดำเนินการ

6.2.1 ประชุมคณะกรรมการ เพื่อวางแผนในการจัดโครงการยาเสพติดตลอดทั้งปี

6.2.2 จัดประชุมนักเรียนที่อาสาสมัคร จัดทำป้ายนิเทศต้านภัยยาเสพติดและจัดกิจกรรมยามเข้าร่วมกับครู

6.2.3 ประชุมนักเรียนให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดป้ายนิเทศ และหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อจัดกิจกรรมยามเช้า

6.2.4 ติดต่อประสานงานกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

6.2.5 ประสานงานกับหัวหน้าหมวดพลานามัย และหัวหน้าหมวดทุกหมวด กิจกรรมเพื่อต้านภัยยาเสพติด

6.2.6 ครูหมวดสังคมศึกษาแต่ละระดับ ให้นักเรียนลงมาศึกษาค้นคว้าข้อมูล ป้ายนิเทศ แล้วทำงานเก็บเข้าแฟ้มผลงาน

6.2.7 ครูหมวดสังคมศึกษาแต่ละระดับ ทำชิ้นงานกิจกรรมยามเช้า จากเอกสารที่ได้มาจากกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

6.2.8 ประสานงานครูและนักเรียน จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน เพื่อวางแผนการทำงานป้องกันและต้านภัยยาเสพติด

6.2.9 ประสานงานกับครูสอนวิชาภาษาแต่ละระดับ เพื่อให้นักเรียนประกวด คำขวัญต้านภัยยาเสพติด และข้อบัญญัติการหลักไวยาเสพติด

6.2.10 ครูหมวดสังคมศึกษาแต่ละระดับ จัดประกวดการติดตามข่าวในเรื่อง ยาเสพติด

6.2.11 ร่วมกิจกรรมต่างๆ กับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนในการรณรงค์ ต่อด้านยาเสพติด

6.2.12 ประชุมจัดตั้งคณะกรรมการติดตามพฤติกรรมนักเรียนโดยแบบบันทึก ข้อมูล

ระดับชั้น ป.5	นายสุวสาร	ภคเวา
ระดับชั้น ป.6	นางสุภาภรณ์	อ่วมบุญ
ระดับชั้นมัธยม	นายสำราญ	เพชรดี
นักเรียนระดับชั้น ป.5 – มัธยมห้องละ 1 คน		

7. งบประมาณ ใช้งบประมาณของโรงเรียนไพฑูริย์ศึกษาประมาณ 3,000 บาท ดังนี้

7.1 ค่าใช้จ่ายในการจัดป้ายนิเทศ ตลอดทั้งปี 1,000 บาท

7.2 ค่าวิทยากร 1,500 บาท

7.3 ค่าของรางวัลสำหรับนักเรียนร่วมกิจกรรม 500 บาท

8. ผู้รับผิดชอบ

8.1 อาจารย์สมยศ	ชมพูนุแสง	ที่ปรึกษา
8.2 อาจารย์ปรีชา	แสงอากาศ	ที่ปรึกษา
8.3 อาจารย์จิตติมา	อัสสนานนท์	ที่ปรึกษา
8.4 อาจารย์บุษบา	รัตนวิศ	ที่ปรึกษา
8.5 อาจารย์ฐะปะนีย์	นิโครชานนท์	ที่ปรึกษา
8.6 หัวหน้าหมวดทุกหมวด		ที่ปรึกษา
8.7 หัวหน้าระดับทุกระดับ		ที่ปรึกษา
8.8 ครูสุพัฒน์	วัฒนธรรม	ประธานคณะกรรมการ

8.9 ครูบรรณาธิการ ดวงมณีศิริกุล รองประธานคณะกรรมการ

8.10 บุคลากรหมวดสังคมศึกษา คณะทำงาน

9. การประเมินผล

9.1 แบบทดสอบ

9.2 สังเกตพฤติกรรม

9.3 การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

9.4 สุขภาพของนักเรียน

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 64 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 59 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 58 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 181 คน เป็นนักเรียนชาย 107 คน และนักเรียนหญิง 74 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและเติมคำในช่องว่างที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. กำลังศึกษาอยู่ชั้น

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. นักเรียนได้เกรดเฉลี่ยสะสม
4. รายได้ที่ได้รับมาโรงเรียนต่อวัน บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
 2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับเจตคติของวรรณ ขาวนัม (2548 : 103-106)
 3. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด จากแนวคิดที่ได้จากข้อ 1. และ 2.
 4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดที่สร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ ไปหาความเที่ยงตรงโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และอาจารย์ดร.พาสนา จุฬรัตน์ พิจารณาข้อความในแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
 5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและได้ปรับปรุงแล้วนั้นไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนผไทอุคตศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ชั้นละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนเพื่อมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test และคัดเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 2.183-5.774
 6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.5 จำนวน 30 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9449
- ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังตัวอย่าง
- ตัวอย่าง แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการต้านยาเสพติด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ในข้อที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
0	การต้านยาเสพติดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งในข้อที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	นักเรียนชอบคบเพื่อนที่ไม่ติดยาเสพติด					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งในข้อที่ตรงกับแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยครั้งที่สุด

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0 นักเรียนจะปฏิเสธเพื่อนที่ชักชวนให้ทดลองยาเสพติด					

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความคิดเห็น	ข้อที่มีความหมายเชิงบวก	ข้อที่มีความหมายเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุดเป็นประจำ	5 คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย มาก บ่อย	4 คะแนน	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย น้อย น้อยครั้ง	2 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด น้อยครั้งที่สุด	1 คะแนน	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	เจตคติทางลบต่อการต้านภัยยาเสพติด
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	เจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติด
คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	เจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

1. ผู้วิจัยศึกษาตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของ ระจิตรแก้ว เล็กอุทัย (2542 : 102 – 104)
 3. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพจากแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2
 4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามบุคลิกภาพจำนวน 15 ข้อที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรง โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดเดิมจำนวน 3 คน พิจารณาข้อความในแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
 5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและได้ปรับปรุงแล้วนั้นไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนผไทอุทิศศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ชั้นละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนเพื่อมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test และคัดเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้จำนวน 15 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 2.309-4.899
 6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 5 จำนวน 15 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8520
- ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ และความรู้สึกนึกคิดทั่วไป เกี่ยวกับตัวนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าคำถามตรงกับความเป็นจริงที่ท่านรู้สึกนึกคิด หรือที่กระทำอยู่แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนเพียงข้อเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนจะเข้าไปทักทายทันทีเมื่อพบคนรู้จัก					
00	นักเรียนเป็นคนที่ชอบคิดไตร่ตรองก่อนลงมือ ทำสิ่งต่างๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความทางลบ ให้คะแนน ตรงข้ามกับข้อความทางบวก

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของสมจิต อภิชนาพงศ์ (2523 : 21) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 15-37	คะแนน	หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัว
คะแนน 38-75	คะแนน	หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพแสดงตัว

3. การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนไผทอุดมศึกษา เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนจากผู้อำนวยการโรงเรียนไผทอุดมศึกษา

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 181 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในระหว่างวันที่ 1-15 กุมภาพันธ์ 2549 และได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่า สมบูรณ์ทุกฉบับ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูล มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตัวแปรเพศ และบุคลิกภาพ
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตัวแปรระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของนักเรียน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่ม สูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน
 - 3.1 วิเคราะห์เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
 - 3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตัวแปรเพศ และบุคลิกภาพ โดยใช้ t-test
 - 3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตัวแปรระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่าง ของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดจะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน สถิติที่ใช้ในการพิจารณา t- Distribution
F	แทน สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F- Distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และบุคลิกภาพ โดยใช้ t - test

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	107	59.10
หญิง	74	40.90
รวม	181	100.00
2. ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	64	35.40
มัธยมศึกษาปีที่ 2	59	32.60
มัธยมศึกษาปีที่ 3	58	32.00
รวม	181	100.00
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
สูง	122	67.40
ปานกลาง	53	29.30
ต่ำ	6	3.30
รวม	181	100.00
4. บุคลิกภาพ		
แบบแสดงตัว	94	51.90
แบบเก็บตัว	87	48.10
รวม	181	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. รายได้ของนักเรียน		
มาก (200 บาทขึ้นไป)	7	3.90
ปานกลาง (100 – 199 บาท)	65	35.90
น้อย (99 บาทลงมา)	109	60.20
รวม	181	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 59.10 รองลงมาเป็นเพศหญิง เป็นร้อยละ 40.90

จำแนกตามระดับชั้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 35.40 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 32.60 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 32.00

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คิดเป็นร้อยละ 67.40 รองลงมานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.30 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 3.30

จำแนกตามบุคลิกภาพ พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมานักเรียนมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว คิดเป็นร้อยละ 48.10

จำแนกตามรายได้ของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีรายได้ 99 บาทลงมา คิดเป็นร้อยละ 60.20 รองลงมานักเรียนมีรายได้ 100 – 199 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.90 และนักเรียนมีรายได้ 200 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.90

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านความรู้	4.03	.46	ทางบวก
ด้านความรู้สึก	3.85	.48	ทางบวก
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	3.61	.45	ปานกลาง
รวม	3.83	.39	ทางบวก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยรวมนักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ และด้านความรู้สึกนักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด ส่วนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม พบว่า นักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติด

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและบุคลิกภาพ โดยใช้ t - test ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด	N	$\bar{X}$	S.D.	t
1. ด้านความรู้				
เพศชาย	107	4.01	.43	.576
เพศหญิง	74	4.05	.50	
2. ด้านความรู้สึก				
เพศชาย	107	3.83	.47	.463
เพศหญิง	74	3.86	.48	
3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม				
เพศชาย	107	3.61	.43	.407
เพศหญิง	74	3.59	.47	
โดยรวม				
เพศชาย	107	3.82	.36	.260
เพศหญิง	74	3.83	.42	

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนเพศชายและหญิงช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชายและหญิงช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามบุคลิกภาพ

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด	N	$\bar{X}$	S.D.	t
1. ด้านความรู้				
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	94	4.15	.46	3.720**
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	87	3.90	.43	
2. ด้านความรู้สึก				
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	94	3.96	.43	3.620**
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	87	3.71	.49	
3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม				
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	94	3.73	.47	4.154**
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	87	3.47	.37	
โดยรวม				
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	94	3.95	.38	4.613**
บุคลิกภาพแบบเก็บตัว	87	3.69	.34	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัว มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัวช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ดังแสดงในตาราง 6 –9

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น

เจตคติต่อการต้านภัยยา เสพติด	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	.571	.285	1.338
	ภายในกลุ่ม	178	37.977	.213	
	รวม	180	38.548		
2. ด้านความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	.527	.264	1.163
	ภายในกลุ่ม	178	40.345	.227	
	รวม	180	40.872		
3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดง พฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	.213	.106	.524
	ภายในกลุ่ม	178	36.125	.203	
	รวม	180	36.338		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.358	.179	1.182
	ภายในกลุ่ม	178	26.995	.152	
	รวม	180	27.353		

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เจตคติต่อการต้านภัยยา เสพติด	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.647	.824	3.973*
	ภายในกลุ่ม	178	36.900	.207	
	รวม	180	38.548		
2. ด้านความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	2.44	.122	.534
	ภายในกลุ่ม	178	40.628	.228	
	รวม	180	40.872		
3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดง พฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	.274	.137	.675
	ภายในกลุ่ม	178	36.064	.203	
	รวม	180	36.338		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.562	.281	1.868
	ภายในกลุ่ม	178	26.791	.151	
	รวม	180	27.353		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างด้านความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ จำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ต่ำ	3.53	-	.48	.53*
ปานกลาง	4.01		-	.05
สูง	4.06			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ของนักเรียน

เจตคติต่อการต้านภัย ยาเสพติด	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	.639	.320	1.500
	ภายในกลุ่ม	178	37.909	.213	
	รวม	180	38.548		
2. ด้านความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	.722	.361	1.600
	ภายในกลุ่ม	178	40.151	.226	
	รวม	180	40.872		
3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดง พฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	.093	.046	.227
	ภายในกลุ่ม	178	36.245	.204	
	รวม	180	36.338		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.348	.174	1.147
	ภายในกลุ่ม	178	27.005	.152	
	รวม	180	27.353		

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
5. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน
6. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีรายได้ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2548 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 64 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 59 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 58 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 181 คน เป็นนักเรียนชาย 107 คน และนักเรียนหญิง 74 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และรายได้ของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนไผทอุดมศึกษา เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนไผทอุดมศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 181 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในระหว่างวันที่ 1-15 กุมภาพันธ์ 2549 และได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับหลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพและรายได้ของนักเรียน
2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ได้แก่ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรเพศ และบุคลิกภาพ โดยใช้ t-test
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวม และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ และความรู้สึกมีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด ส่วนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม นั้นนักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติด
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับชั้นที่ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัวช่วงชั้นที่ 3 มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีรายได้ของนักเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวม และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ และความรู้สึกมีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด ส่วนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม นั้นนักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด ยกเว้นด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม นักเรียนมีเจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติด ทั้งนี้เพราะขณะที่นักเรียนเข้าร่วมโครงการต้านภัยยาเสพติด นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการต้านภัยยาเสพติด มองเห็นประโยชน์และคุณค่าของการต้านภัยยาเสพติด จนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการต้านภัยยาเสพติด ดังที่ นิภา แก้วศรีงาม (2532 : 90) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึง ลักษณะของความรู้สึกของบุคคลที่จะสนองตอบบุคคล สิ่งของ หรือ สถานการณ์ต่างๆ ในทางที่ดีหรือไม่ดี ในลักษณะที่ว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ

ต่อสิ่งของ ต่อบุคคล หรือต่อสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนี้จะทำให้เกิดพฤติกรรมในการที่จะสนองตอบต่อสิ่งที่มีความรู้สึกนั้นๆ ไปในทางที่ดีหรือไม่ดี

แต่การที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .44 จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีเจตคติปานกลาง ในด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างชัดเจนในเรื่องการปฏิเสธเพื่อนที่ชักชวนให้ทดลองยาเสพติด และพยายามหลีกเลี่ยงคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด อีกทั้งยังเต็มใจเข้ารับการอบรมด้านการต้านภัยยาเสพติด เมื่อมีโอกาส และจะเข้าร่วมโครงการด้วยความกระตือรือร้น แต่ขณะเดียวกันก็จะไม่กล้าหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด แต่ก็นับอีกว่า นักเรียนไม่สามารถบอกได้ถึงภัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และไม่คอยเลือกคบเพื่อนด้วยเหตุผลว่าติดยาเสพติดหรือไม่ รวมไปถึงนักเรียนมักจะอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับรายการบันเทิงมากกว่าเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการต้านภัยยาเสพติด ทำให้มีเจตคติปานกลางต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม นั้นหมายความว่าเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดทางด้าน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนจะมีความหลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละพฤติกรรม ดังที่ พยอม วงศ์สารศรี (2526:230-231) ได้สรุปลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้ เจตคติกระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรม เมื่อบุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เราจะได้รู้ได้ด้วยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมา อาจจะแสดงออกมาด้วยคำพูด สีหน้า และท่าทางได้ เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน บุคคลอาจมีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะซับซ้อนมาก และเจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดี ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปหรือมีการได้รับข้อมูลใหม่มากขึ้น รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์ (2533 : 14-15) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของเจตคติว่าเจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลจะมีการกระทำที่เสถียรโดยการแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของตน เมื่อเขาารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของนิภารัตน์ จำสมบุญ (2540 : 42) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม กับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งศึกษากับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2 โรงเรียน และวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา 2 โรงเรียน จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 590 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสดำเนินชีวิตเรื่องยาเสพติดจากภายในและภายนอกโรงเรียนทำให้นักเรียนมีความรู้เรื่องยาเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างดี

2. นักเรียนชายและหญิงของช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่านักเรียนชายและหญิงของช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะการเกิดเจตคติของบุคคลไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิงมักได้รับอิทธิพลจากสังคมหรือกลุ่มเพื่อน ดังที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 90) กล่าวว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติของบุคคลก็คือ ค่านิยม บรรทัดฐานของบุคคลที่อยู่ร่วมกัน นอกจากนั้นยังขึ้นกับวัฒนธรรม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน รวมทั้งบุคลิกภาพด้วย นั่นหมายความว่านักเรียนเพศชายและหญิงของช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีค่านิยมและสังคมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะเป็นผลมาจากการเข้าร่วมโครงการต้านภัยยาเสพติดของโรงเรียนไผทอุดมศึกษา ซึ่งทำให้ได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการต้านภัยยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้นักเรียนช่วงชั้นต่างกันมีเจตคติไม่แตกต่างกัน ดังที่ คูณ (Coon. 1988 : 677-679) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดเจตคติว่าสามารถเกิดได้จากการติดต่อโดยตรงประสบการณ์ตรงของบุคคลที่มีเป้าหมายของเจตคติการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จากการโต้ตอบกับผู้มีเจตคติเฉพาะเรื่อง การอบรมเลี้ยงดู เป็นผลมาจากค่านิยม ความเชื่อ การปฏิบัติของพ่อแม่ การเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือโครงการ และสื่อมวลชน รวมไปถึงสื่อ เช่น นิตยสาร และโทรทัศน์ ที่เข้าถึงผู้รับจำนวนมาก และมีผลกระทบไม่น้อยต่อเจตคติของผู้รับสื่อ และสุดท้ายเป็นการเรียนรู้โดยบังเอิญ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากสื่อต่างๆ ในทิศทางเดียวกัน จากการได้เข้าร่วมโครงการต้านภัยยาเสพติด ของโรงเรียน ร่วมกัน แม้ว่าช่วงชั้นจะแตกต่างกันก็ตาม ก็ทำให้เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดโดยรวมใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมีเจตคติต่อการ

ด้านกายาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมโครงการด้านกายาเสพติด ได้เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นเป็นอย่างมากต่อตัวเขาเอง ทั้งด้านสุขภาพกายและจิต ทั้งด้านการได้รับการยอมรับจากสังคม ไม่ว่าจะเรียนเก่งหรืออ่อน หรือปานกลาง ก็ไม่มีผลทำให้เจตคติต่อการด้านกายาเสพติดโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพียงแต่นักเรียนที่เรียนเก่งกับนักเรียนที่เรียนอ่อนอาจได้รับและเข้าใจในประโยชน์ของการด้านกายาเสพติดไม่เท่ากัน นักเรียนที่เรียนเก่งย่อมได้รับและเข้าใจในประโยชน์ของการด้านกายาเสพติดได้มากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อนจึงทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมีเจตคติต่อการด้านกายาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทอคมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว มีเจตคติต่อการด้านกายาเสพติด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5 แสดงว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทอคมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว มีเจตคติต่อการด้านกายาเสพติดแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ เป็นที่ทราบกันดีว่าเจตคตินั้นมีองค์ประกอบมาจาก ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่ง เกิดขึ้นได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จากการโต้ตอบกับผู้ที่มีการเจตคติเฉพาะเรื่อง การอบรมเลี้ยงดู เป็นผลมาจากคำนิยม ความเชื่อ การปฏิบัติของพ่อแม่ การเป็นสมาชิกของกลุ่ม หรือโครงการ และสื่อมวลชน และสุดท้ายเป็นการเรียนรู้โดยบังเอิญ ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิกภาพ นั้นเอง ดังที่ไอแซก (Eysenck . 1969 : 253) กล่าวว่า การพิจารณาบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัวนั้น มาจากการมีส่วนร่วมหรือไม่มีส่วนร่วม การเข้าสังคมหรือแยกตัว การเข้าใกล้หรือถอยหนี การกระตือรือร้น หรือเฉื่อยชา ความมั่นคงทางอารมณ์ ดังนั้น พวกที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นบุคลิกภาพที่ชอบเข้าสังคม เปิดเผยสามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์ ส่วนบุคลิกภาพแบบเก็บตัว เป็นบุคคลที่ไม่ชอบสมาคมกับคนอื่น ขาดความยืดหยุ่น และตัดสินใจอะไรโดยใช้ตัวเองเป็นหลัก

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไร สิงโต (2521 : จ) ที่ได้ศึกษาบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง อายุระหว่าง 15 – 17 ปี ซึ่งกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แต่นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 6 แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผทอุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะการเกิดเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่จำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการได้รับความรู้เพราะปัจจุบันมีข่าวสารเกี่ยวกับการต้านภัยยาเสพติดทุกแห่ง รวมทั้งในโครงการต้านภัยยาเสพติดที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วย การที่นักเรียนได้รับความรู้จนเกิดความเข้าใจถึงคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการต้านภัยยาเสพติดเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของยินดี อ้นถาวร (2544 : 14) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้รายได้ของนักเรียนแตกต่างกันนั้น จะไม่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้และเจตคติต่อสารเสพติดของนักเรียน เพราะเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดนั้นน่าจะเกิดมาจากความรู้ ความเข้าใจและการได้เข้าร่วมโครงการต้านภัยยาเสพติดของโรงเรียนไผทอุดมศึกษาเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติทางบวกต่อการต้านภัยยาเสพติด ซึ่งมีผลมาจากความรู้ และความรู้สึกเป็นสำคัญ ดังนั้น โครงการต้านภัยยาเสพติดของทางโรงเรียนไผทอุดมศึกษา จึงเป็นเครื่องมือและช่องทางที่สำคัญยิ่งในการให้ความรู้และสร้างความรู้สึกลึกซึ้งต่อการเกิดเจตคติการต้านภัยยาเสพติดในทางบวก อันมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมการต้านภัยยาเสพติดต่อไป

1.2 ผู้รับผิดชอบโครงการต้านภัยยาเสพติด ควรจะออกแบบสื่อหรือกิจกรรมต่างๆ ให้เกิดความเหมาะสม เข้ากับบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น มีกิจกรรมที่สร้างความเป็นกันเอง มีอาจารย์หรือบุคลากรที่สามารถให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียนได้และ ควรจัดหาโครงการและกิจกรรมที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถมีส่วนร่วมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะทำการศึกษาตัวแปรอิสระ ที่อาจจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดของนักเรียน เช่น ปัจจัยทางด้านครอบครัว ซึ่งเป็นประเด็นที่

น่าสนใจมากที่จะทำการศึกษาเพื่อดูว่า เด็กที่มาจากครอบครัวแตกแยกไม่สมบูรณ์กับเด็กที่มา
จากครอบครัวที่มีความอบอุ่นสมบูรณ์นั้น มีเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดต่างกันหรือไม่
เป็นต้น

2.2 ควรจะทำการศึกษาถึงประสิทธิผลกิจกรรมของโครงการต้านภัยยาเสพติด
ของทางโรงเรียน ว่ากิจกรรมใดส่งผลและมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดบ้าง และ
กิจกรรมใด ไม่ส่งผลและมีอิทธิพลต่อเจตคติการต้านภัยยาเสพติด เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุง
แก้ไขให้กิจกรรมมีความเหมาะสม น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพให้มากขึ้นต่อไป

2.3 ควรศึกษาเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียน
ระดับช่วงชั้นที่ 2 และ 4 เป็นต้น

2.4 ควรนำนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำ ได้ปรับเปลี่ยนเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดให้เป็นทางบวกมากยิ่งขึ้น โดยใช้เทคนิค
ทางจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่มและการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Transactional
Analysis) เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสงวณ. (2524). *สุขภาพจิตในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์นามงกุฏราชวิทยาลัย.
- _____. (2524). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์นามงกุฏราชวิทยาลัย.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บำรุงสาสน์.
- กองบังคับการตำรวจนครบาล 1. (2548). *เอกสารประกอบผู้จัดการอบรมสัมมนาเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการตามแผนควบคุมแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานประกอบการเขตพื้นที่*. กรุงเทพฯ : กองบัญชาการตำรวจนครบาล.
- เฉลิมชัย ผิวเรือนนท์. (2522). *ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเห็นต่อเวียดนาม : ศึกษาเปรียบเทียบจังหวัดที่มีและไม่มีชาวเวียดนาม*. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชม ภูมิภาค. (2523). *หลักการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธำรงค์ดี หมื่นจักร์, และศรีสง่า กรรณสูต. (2524). *จิตวิทยาธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โคมทอง.
- นพมาศ ชีวเวคิน. (2539). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิภา แก้วศรีงาม. (2532). *จิตวิทยาองค์การ*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภารัตน์ จำสุมบูรณ์. (2540). *ความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี*. รายงานวิจัย. สุพรรณบุรี : สำนักงานการศึกษาสุพรรณบุรี.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2529). *ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2533). *จิตวิทยาการบริหารบุคคล*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

- พรพรรณ ชัยมงคล. (2543). *ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดปรัชญาการพยาบาลของผู้บริหารการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ พศ.ม. (พยาบาลศาสตร์). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2526). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สารเศรษฐ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์.
- ระจิตรแก้ว เล็กอุทัย. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเองของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533). *การวัดทัศนคติเบื้องต้น*. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณ ขาวนิ่ม. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 (วัดโพธิ์वास) จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยินดี อันถาวร. (2544). *ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและเจตคติต่อสารเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนา ศรีสัตย์วาจา. (2534). *จิตวิทยาทัศนคติ*. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). *ค่าเฉลี่ยความแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้*. *ข่าวสารการวิจัยการศึกษา*. 18(3) : 8-11.
- วิภา ดำนัธราภูล; และคณะ. (2539). *ความรู้และทัศนคติต่อการติดสารเสพติดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลลักษณ์ ชมภูศรี. (2544). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- วิวัฒน์ ชินคำ. (2543). *ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิธร จันท์ศรี. (2543). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- ศรัณย์ สิงห์ทน. (2539). ความรู้ทัศนคติและการมีส่วนร่วมของผู้บริหารในการเผยแพร่แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ).
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริรัตน์ วิชาช่าง. (2535). เจตคติต่อการอ่านและสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของวัยรุ่นที่มีนิสัยในการดูโทรทัศน์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย).
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ ศรีวิชัย. (2542). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติ ที่พึงประสงค์ต่อยาเสพติดให้โทษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเถินวิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง.
รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2518). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2546). การสำรวจปัญหา ยาเสพติดในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่.
- สมจิต อภิชนาพงศ์. (2523). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว – เก็บตัวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2523 จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิทธิธัญ ประพุทธนิตสาร; และคณะ. (2541). สถานภาพระดับพื้นที่ และกลุ่มประชากร การวิเคราะห์องค์ความรู้ประเด็นเด็กและเยาวชนกับยาเสพติด. รายงานการวิจัย.
กรุงเทพฯ : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.
- สุชา จันทน์เอม. (2522). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์. (2523). ระเบียบการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุรงค์ ไคว่ตระกูล. (2539). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์ ห้วยธาร. (2535). บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2529). หลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 12. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักวิจัยเอแบค และเคเอสซี อินเทอร์เน็ตโพลล์. (2544). สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของเสพติดในสถานการศึกษาและการประมาณค่าจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ใช้ยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในสถาบันการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยเอแบค.

- อเนกกุล กรี่แสง. (2521). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก : โรงพิมพ์ตระกูลไทย.
- อุไร สิงโต. (2521). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัวและแบบแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Bernard, Harold W. (1970). *Mental Health in the Classroom*. New York : McGraw-Hill.
- Coon, D. (1988). *Introduction to Psychology : Exploration and Application*. 8th ed. Brooks : Cole.
- Eysenck, H.J. (1969). *The Structure of Human Personality*. New Jersey : Barnes Nobel. Inc.
- Ferguson, K.J., et al. (1989, May). Attitudes, Knowledge, and Beliefs as Predictors of Exercise Intention and Behavior in School Children. *J Sch Health*. 59 (3) : 112-115.
- Gergen, Kenneth J., and Marlowe, Devid. (1970). *Personality and Social Behavior*. London : Addison – Wesley Publishing Company, Inc.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw Hill, Inc.
- Hall, Calvin S; and Lindzey, Gardner. (1975). *Theories of Personality*. New York : John Wikly & Sons, Inc.
- Helm, Marlene Moore. (1991, January). The Relationship in Extracurricular Activities to Self-Concept and Achievment Among Students in Junior High School in Fayettey County, Kentucky. *Dissertation Abstracts International*. 51(7) : 2216.
- Henien, Roushdy Abdo. (1978, December). Self-concept as a Predictor of Academic Achievement and Educational Attainment. *Dissertation Abstracts International*. (38) : 3471- A.
- Katz, E. (1960). The Functional Approach to the study of Attitudes. *Public Opinion Quarterly*. (24) : 163-204.
- Kendler, Hayward H. (1974). *Basic Psychology*. Menlo Park : W.A.Benjamins.
- Kothandapani, V. (1971). *A Psychology Approach to the Prediction of Contraceptive Behavior*. Chapel Hill, North Carolina : John Wikly & Sons, Inc.
- Likert, Renie. (1970). *A Technique for the measurement of Attitude*. Chicage : Rand McNally Company.

- Mesinger, John F. (1984, October). Megatrends Relating to Adolescent Violence and Correctional Education. *Paper presented at the National Adolescent Conference on Behavior Disorders*. 13(2) : 113-141.
- Minium, Edward W; and Robert B. Clarke. (1982). *Elements of Statistical Reasoning*. Canda : John Wiley and Sons.
- Moore, Mary, (1966, June). Aggression Themes in Binocular Rivalry Situation. *Journal of Personality and Social Psychology*. 3(4) : 658 – 688.
- Shaver, Kelly G. (1967) *Principle of Social Psychology*. New Yrok : Cambridge Winthrop Publishers.
- Sherif, Caraly W. (1969). *Attitude Ego Involvement and Change*. New York : John Wiley and Sone.
- Thurstone, L.L. (1967). *Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley & Son.
- Thornburg, Hershel D. (1975, January). Attitudinal Determinants : in Holding Dropout in School. *The Journal of Educational Research*. 68 : 181 – 185.
- Triandis, Hary C. (1971). *Attitude Theory and Measurement*. New York : John Willey and Son Inc.
- Westerback, Mary E. (1982, October). Studies on Attitude Toward Teaching Science and Anxiety about Teaching Science in Preservice Elementary Teachers. *Journal of Research in Science Teaching*. 19(7) : 603-616.
- Zimbabo, G; et. al. (1977). *Influenzing Attitude and Changing Behavior*. London : Addison Wesley.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องด้วย ข้าพเจ้า พันตำรวจโท ธารวัฒน์ ชนารัตน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขา
จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ทำสารนิพนธ์เรื่อง เจตคติต่อการต้านภัย
ยาเสพติด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไผ่ทออุดมศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถาม โดยคำตอบของท่านจะได้รับการพิทักษ์
สิทธิ์ไม่เปิดเผยเป็นรายบุคคล จึงไม่เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด แต่
จะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวท่านมากที่สุด จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับ
สภาพความเป็นจริงมากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

พันตำรวจโท ธารวัฒน์ ชนารัตน์

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและเติมคำในช่องว่างที่เป็นความจริง เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. กำลังศึกษาอยู่ชั้น

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. นักเรียนได้เกรดเฉลี่ยสะสม

4. รายได้ที่ได้รับมาโรงเรียนต่อวัน บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการต้านยาเสพติด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ในข้อที่ตรงกับ

ความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.	การต้านภัยยาเสพติดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น					
2.	โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ					
3.	โครงการการต้านภัยยาเสพติดไม่ส่งผลต่อประโยชน์การเรียนรู้โดยตรง					
4.	โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่มีประโยชน์น้อย					
5.	การต้านภัยยาเสพติดทำให้นักเรียนมีส่วนพัฒนาสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ					
6.	การต้านภัยยาเสพติดมีความสำคัญต่อสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบัน					
7.	โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่น่าไปใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดีในชีวิตประจำวัน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
8.	การต้านภัยยาเสพติดไม่น่าได้ผลเพราะขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน					
9.	โครงการการต้านภัยยาเสพติดนับเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า					
10.	การต้านภัยยาเสพติดไม่มีคุณค่ามากกว่าการทำงานเพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น					

2.2 ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ในข้อที่ตรงกับ

ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักเรียนชอบคบเพื่อนที่ไม่ติดยาเสพติด					
2.	นักเรียนรำคาญเพื่อนที่ติดยาเสพติด					
3.	โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่นักเรียนเข้าร่วมด้วยความสนุกสนาน					
4.	นักเรียนรู้สึกว่าการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่น่าเบื่อ					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.	นักเรียนชอบ เข้าร่วมโครงการการต้านภัยยาเสพติดมากเพราะได้ฝึกปฏิบัติวิธีการหลีกเลี่ยงยาเสพติดโดยตรง					
6.	นักเรียนไม่ชอบเข้าร่วมโครงการการต้านภัยยาเสพติดเพราะเหมือนกับการถูกลงโทษ					
7.	นักเรียนสนใจความเคลื่อนไหวโครงการการต้านภัยยาเสพติดเพราะทำให้มีประสบการณ์ในการป้องกันตนเองให้ไกลจากยาเสพติดเพิ่มขึ้น					
8.	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ ที่เพื่อนส่วนมากไม่ชอบเข้าโครงการการต้านภัยยาเสพติด					
9.	นักเรียนรู้สึกกังวลใจ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานเกี่ยวกับการต้านภัยยาเสพติด					
10.	นักเรียนรู้สึกยินดี เมื่อได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการต้านภัยยาเสพติด					

2.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ในข้อที่ตรงกับแนว

โน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนทุกครั้ง

บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยครั้ง

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยครั้งที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม				
		เป็น ประจำ	บ่อย	บาง ครั้ง	น้อย ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด
1.	นักเรียนปฏิเสธเพื่อนที่ชักชวนให้ทดลองยาเสพติด					
2.	นักเรียนพยายามหลีกเลี่ยงคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด					
3.	นักเรียนไม่สามารถบอกได้ถึงภัยของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
4.	นักเรียนเต็มใจเข้ารับการอบรมทางด้านการต้านภัยยาเสพติดเมื่อมีโอกาส					
5.	นักเรียนเข้าร่วมโครงการการต้านภัยยาเสพติดด้วยความกระตือรือร้น เพื่อความสำเร็จในการต้านภัยยาเสพติด					
6.	นักเรียนมักหาโอกาสสนทนากับผู้ประสบความสำเร็จในการหลีกเลี่ยงการติดยาเสพติดเสมอ					
7.	นักเรียน ไม่กล้าหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด					
8.	นักเรียนชอบอ่านวารสาร หรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการต้านภัยยาเสพติด นอกเหนือจากตำราเรียน					
9.	นักเรียนชอบอ่านวารสาร หรือหนังสืออื่น ที่เกี่ยวกับรายการบันเทิง มากกว่าเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการต้านภัยยาเสพติด					
10.	นักเรียนไม่เลือกคบเพื่อนเพียงเพราะว่าติดยาเสพติดหรือไม่เท่านั้น					

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงคุณลักษณะ และความรู้สึกนึกคิดทั่วไปเกี่ยวกับ
ตัวนักเรียน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าคำถามตรงกับความเป็นจริงที่ท่านรู้สึกนึกคิด
หรือที่กระทำอยู่แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนเพียงข้อเดียว ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นักเรียนรีบเข้าไปทักทายทันทีเมื่อพบคนรู้จัก					
2.	นักเรียนชอบคิดไตร่ตรองก่อนลงมือทำสิ่งต่าง ๆ					
3.	นักเรียนเป็นคนชอบพูดตรงไปตรงมา					
4.	คนอื่นคิดว่านักเรียนเป็นคนร่าเริง มีชีวิตชีวา					
5.	นักเรียนสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย					
6.	นักเรียนชอบแสวงหาการผจญภัยที่ตื่นเต้น					
7.	นักเรียนชอบเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม					
8.	นักเรียนชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็น กลุ่ม					
9.	นักเรียนรู้สึกรำคาญ เมื่อมีคนจ้องมองขณะทำงาน					
10.	นักเรียนมีความสุข เมื่อเห็นคนอื่นทำงาน					
11.	นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากกว่าคุยกับเพื่อน					
12.	นักเรียนทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ ทำงานอย่างขี้ไปที					
13.	นักเรียนเป็นคนจริงจังและคิดอย่างรอบคอบก่อน ลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมาย					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
14.	นักเรียนไม่พอใจกับการทำงานของเพื่อน					
15.	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องฟังคนที่พูดจา ซ้ำซาก					

ภาคผนวก ค

ตารางค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการวิเคราะห์เป็นรายข้อ

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t)
	ก. ด้านความรู้		ข. ด้านความรู้สึก		ค. ด้านแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรม
1.	4.667	1.	2.521	1.	2.496
2.	3.286	2.	2.500	2.	5.774
3.	2.646	3.	3.175	3.	2.683
4.	2.402	4.	2.847	4.	2.475
5.	2.248	5.	3.363	5.	3.216
6.	2.219	6.	3.674	6.	2.810
7.	2.646	7.	5.765	7.	2.846
8.	2.500	8.	3.873	8.	2.219
9.	3.980	9.	3.873	9.	2.521
10.	2.183	10.	3.000	10.	2.887

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9449

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.565	9.	2.449
2.	4.824	10.	3.980
3.	3.674	11.	2.521
4.	2.378	12.	2.309
5.	2.954	13.	4.899
6.	2.465	14.	3.674
7.	2.611	15.	4.824
8.	2.954		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8520

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้าน
ความรู้เกี่ยวกับการต้านยาเสพติด

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้เกี่ยวกับ การต้านยาเสพติด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. การต้านภัยยาเสพติดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนดีขึ้น	4.27	.86	ทางบวก
2. โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่มี ประโยชน์ต่อสุขภาพ	4.66	.59	ทางบวก
3. โครงการการต้านภัยยาเสพติดไม่ส่งผลต่อ ประโยชน์การเรียนรู้โดยตรง	3.43	1.01	ปานกลาง
4. โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่มี ประโยชน์น้อย	4.08	.99	ทางบวก
5. การต้านภัยยาเสพติดทำให้นักเรียนมีส่วนพัฒนา สร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ	4.51	.65	ทางบวก
6. การต้านภัยยาเสพติดมีความสำคัญต่อสภาวะ การณ์ของประเทศในปัจจุบัน	4.49	.63	ทางบวก
7. โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่นำ ไปใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดีในชีวิตประจำวัน	4.26	.79	ทางบวก
8. การต้านภัยยาเสพติดไม่น่าได้ผล เพราะขึ้นอยู่กับ เศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน	3.30	1.10	ปานกลาง
9. โครงการการต้านภัยยาเสพติดนับเป็นการลงทุน ที่ไม่คุ้มค่า	3.77	1.15	ทางบวก
10. การต้านภัยยาเสพติดไม่มีคุณค่ามากไปกว่าการ ทำงานเพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนเท่านั้น	3.27	1.27	ปานกลาง
รวม	4.03	.46	ทางบวก

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้าน
ความรู้สึกรู้สึก

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านความรู้สึก	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนชอบคบเพื่อนที่ไม่ติดยาเสพติด	4.73	.69	ทางบวก
2. นักเรียนรำคาญเพื่อนที่ติดยาเสพติด	4.17	1.10	ทางบวก
3. โครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่นักเรียนเข้าร่วมด้วยความสนุกสนาน	3.67	.94	ทางบวก
4. นักเรียนรู้สึกว่าการโครงการการต้านภัยยาเสพติดเป็นโครงการที่น่าเบื่อ	3.76	1.04	ทางบวก
5. นักเรียนชอบเข้าร่วมโครงการการต้านภัยยาเสพติดมาก เพราะได้ฝึกปฏิบัติวิธีการหลีกเลี่ยงยาเสพติดโดยตรง	3.94	.88	ทางบวก
6. นักเรียนไม่ชอบเข้าร่วมโครงการการต้านภัยยาเสพติดเพราะเหมือนกับการถูกลงโทษ	3.88	1.02	ทางบวก
7. นักเรียนสนใจความเคลื่อนไหวโครงการการต้านภัยยาเสพติดเพราะทำให้มีประสบการณ์ในการป้องกันตนเองให้ไกลจากยาเสพติดเพิ่มขึ้น	4.13	.85	ทางบวก
8. นักเรียนรู้สึกไม่พอใจที่เพื่อนส่วนมากไม่ชอบเข้าร่วมโครงการการต้านภัยยาเสพติด	2.94	.87	ปานกลาง
9. นักเรียนรู้สึกกังวลใจ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานเกี่ยวกับการต้านภัยยาเสพติด	3.46	.94	ทางบวก
10. นักเรียนรู้สึกยินดี เมื่อได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการต้านภัยยาเสพติด	3.80	.96	ทางบวก
รวม	3.84	.47	ทางบวก

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติด
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ด้าน
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

เจตคติต่อการต้านภัยยาเสพติดด้านแนวโน้มที่จะแสดง พฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนปฏิเสธเพื่อนที่ชักชวนให้ทดลองยาเสพติด	4.67	.91	ทางบวก
2. นักเรียนพยายามหลีกเลี่ยงคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	4.51	.86	ทางบวก
3. นักเรียนไม่สามารถบอกได้ถึงภัยของการเกี่ยวข้องกับยา เสพติด	3.39	1.12	ปานกลาง
4. นักเรียนเต็มใจรับการอบรมด้านการต้านภัยยาเสพติด เมื่อมีโอกาส	4.10	.86	ทางบวก
5. นักเรียนเข้าร่วมโครงการการต้านภัยยาเสพติดด้วยความ กระตือรือร้น เพื่อความสำเร็จในการต้านภัยยาเสพติด	3.91	.95	ทางบวก
6. นักเรียนมักหาโอกาสสนทนากับผู้ประสบความสำเร็จใน การหลีกเลี่ยงการติดยาเสพติดเสมอ	3.11	1.13	ปานกลาง
7. นักเรียนไม่กล้าหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	3.93	1.19	ทางบวก
8. นักเรียนชอบอ่านวารสาร หรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการ ต้านภัยยาเสพติดนอกเหนือจากตำราเรียน	2.83	.99	ปานกลาง
9. นักเรียนชอบอ่านวารสาร หรือหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวกับราย การบันเทิงมากกว่าเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการต้านภัยยา เสพติด	2.57	.93	ปานกลาง
10. นักเรียนไม่เลือกคบเพื่อนเพียงเพราะว่าติดยาเสพติดหรือ ไม่เท่านั้น	3.06	1.18	ปานกลาง
รวม	3.60	.44	ปานกลาง

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	พันตำรวจโทธาราวัฒน์ ชนารัตน์
วันเดือนปีเกิด	21 มีนาคม พ.ศ. 2506
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	53/138 หมู่บ้านลดาวัลย์รังสิต ถนนรังสิต – ปทุม ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000 โทร. 02 959-6199
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	สารวัตรราชการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง โทร. 02 281-3002
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก WILBRAHAM & MON SON ACADEMY U.S.A.
พ.ศ. 2530	เศรษฐศาสตร์บัณฑิต จาก NORTHEASTERN UNIVERSITY U.S.A.
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ